

หน้าปก

เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า

พิมพ์ครั้งที่ 1 | © 2015

การออกแบบทิศทางเพื่อเสนอขั้นตอนที่นำไปใช้งานได้จริงสำหรับการรวบรวมอย่างมีประสิทธิภาพในการไกล่เกลี่ยของนักสร้างสันติภาพผู้หญิง และมุมมองทางเพศ การป้องกันความขัดแย้ง และการสร้างความสันติภาพ

การช่วยเหลือในการสร้างคำหรือเจตนาของข้อตกลงมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1325

เครือข่ายการดำเนินงานประชาสังคมระหว่างประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสำหรับบทวิจารณ์ที่สร้างสรรค์บุคคลดังต่อไปนี้: เอกอัครราชทูต Kåre Aas, Mr. Daniel De Torres, Dr. Scilla Elworthy, Ms. Rachel Gasser, Ms. Melinda Holmes, Senator Mobina Jaffer, Dr. Kathleen Kuehnast, Mr. Youssef Mahmoud, Dr. Joyce Neu, Professor John Packer, Ms. Antonia Potter-Prentice, Dr. Gay Rosenblum Kumar, Ms. Jolynn Shoemaker, Ms., Marita Sørheim-Rensvik , เอกอัครราชทูต Donald Steinberg, Ms. Tuija Talvitie, and Mr. Callum Watson.

นอกจากนี้ ขอขอบคุณสำหรับการสนับสนุนข้อมูลด้านการออกแบบและเนื้อหา และการมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา ของบุคคลดังต่อไปนี้: Ms. Rina Amiri, Dr. Virginia Bouvier, Ms. Cate Buchanan, Ms. Mavic Cabrera Balleza, Mr. Robert Dann, เอกอัครราชทูต Tewolde Gebremeskel Redda, Ms. Danielle Goldberg, Ms. Amal Gorani, Mr. Stephen Jackson Ms. Lone Jessen, Mr. Simon Mason, Ms. Sakuntala Kadirgamar, Ms. Karin Ryan, Ms. Elizabeth Scheper, Ms. Dewi Suralaga, Ms. Sanne Tielemans, Ms. Gina Torry, Ms. Nahla Valji, and Ms. Teresa Whitfield.

ขอขอบคุณ ศูนย์คาร์เตอร์และโครงการร่วมปฏิบัติ 1325 (ประเทศยูกันดา) สำหรับการอนุมัติโครงการเครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า และขอบคุณองค์กรต่อไปนี้สำหรับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง: องค์กรแชนอลิกเพื่อการบรรเทาทุกข์และการพัฒนา กระทรวงการต่างประเทศแห่งนอร์เวย์ (Norad), กรมการต่างประเทศแห่งสวีตเซอร์แลนด์, และองค์กรเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ

การเริ่มต้นเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า

การเริ่มต้นสันติภาพที่ดีกว่า ได้ถูกริเริ่มการปฏิบัติจากเครือข่ายการดำเนินงานประชาสังคมในปี 2014 เพื่อใช้ในการพัฒนาแนวทางที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงของผู้หญิง ผู้ใกล้ชิดด้านการเป็นผู้สร้างสันติภาพ ตลอดการวิจัย การประชุม และการปรึกษาที่หลากหลาย โครงการมีเป้าหมายเพื่อก้าวข้ามคำถามถึงสาเหตุของเรื่องราวทั้งหมด เพื่อถามถึงวิธีการปฏิบัติ-ระบอบอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและกลยุทธ์ที่เห็นผลจริงเพื่อใช้อาชนะอุปสรรคเหล่านั้น

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างสันติภาพที่ดีกว่า

และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า สามารถเยี่ยมชมเว็บไซต์:

www.betterpeacetool.org และติดตาม #betterpeace บนสื่อออนไลน์

โครงการกลุ่ม

โครงการกลุ่มนำโดย Sanam Naraghi-Anderlini, ผู้ร่วมก่อตั้งและผู้อำนวยการบริหาร

เครือข่ายการดำเนินงานประชาสังคม, การบริหารจัดการโครงการ,

การวิจัยและการสนับสนุนการจัดทำร่างที่ถูกจัดเตรียมโดยเจ้าหน้าที่โครงการ Stephanie Breitsman,

อดีตเจ้าหน้าที่โครงการ Madeline Koch, และผู้ติดตามอาวุโส Andrea Ó Súilleabháin.

สื่อถูกออกแบบโดย Reagan Smith, ประธานและประธานกรรมการบริหารของ ดีเอชเอ็ม มีเดีย กรุ๊ป

สารบัญ	
เนื้อหา	
บทสรุป	1
บทที่ 1	3
การทศศตวรรษที่ 21	
• วิวัฒนาการการทศ	
• การเคลื่อนย้ายเป้าหมายเพื่อผู้หญิง	
• การจัดการคำถามเกี่ยวกับ ภาระบวกรของสันติภาพทำ ‘อย่างไร’	
บทที่ 2	29
เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า	
คำแนะนำเพื่อขั้นตอนและการเจรจาผู้สันติภาพ	
ส่วนที่ 1	32
อุปสรรคทั่วไปและนวัตกรรมการแก้ปัญหา: บรรทัดฐานใหม่สำหรับการสร้างสันติภาพโดยรวม	
• ภาระบวกรสันติภาพเพื่อการปฏิรูปสังคม	
• อุปสรรคทั่วไป 6 ประการและวิธีการเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น	
1. “เราคือตัวแทนของทุกคน”	
2. “ผู้ไกล่เกลี่ยไม่สามารถทำได้ทุกอย่าง”	
3. “ใครคือผู้หญิงเหล่านี้”	
4. “สิ่งนี้ไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับผู้หญิง”	
5. “ฉันอยู่ที่นี้เพราะว่ามีหลักฐานอ้างอิงของฉัน”	
6. “การแยกออกไปของผู้หญิงเป็นเรื่องทางวัฒนธรรม”	
ส่วนที่ 2	49
คำแนะนำ 4 ประการเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า :	
ขั้นตอนเชิงรุกเพื่อให้ตระหนักถึงการรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน	
• เข้าใจบริบทของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ย	
• ให้การสนับสนุนด้านการเมือง	

- ให้การสนับสนุนด้านเทคนิค
- ให้การสนับสนุนด้านกำลังพลและด้านการเงิน

บทสรุป

การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และตัวอย่าง

กล่องข้อความ

กล่องข้อความที่ 1 การเพิ่มคุณค่า:

ประชาสังคมในการเจรจาด้านสันติภาพ 15

กล่องข้อความที่ 2 อะไรคือสิ่งที่ผู้หญิงได้กล่าวไว้:

การเข้าร่วม และมติคณะมนตรีความมั่นคง 1325 25

กล่องข้อความที่ 3 ตัวอย่างเกณฑ์

เพื่อใช้ระบุประชาสังคมในการไกล่เกลี่ยที่ครบวงจร 41

กล่องข้อความที่ 4 สิ่งที่ต้องปฏิบัติ

ในการเลือกผู้แทนประชาสังคม 55

ภาคผนวก

ภาคผนวก I

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติด้านสตรี, สันติภาพ, และความมั่นคง

ภาคผนวก II

พันธมิตรและองค์กรที่ให้การปรึกษา

ภาคผนวก III

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

หน้า 1

บทสรุป

การเพิ่มจำนวนของผู้ดำเนินนโยบายและการเจริญเติบโตที่ซับซ้อนของการจัดการเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาดังกล่าว ความต้องการในปัจจุบัน

การรวมตัวของตัวแสดงที่ใช่รัฐและไม่ใช่รัฐที่คิดหาวิธีการสร้างสันติภาพนั้นจำเป็น แต่ไม่เพียงพออีกต่อไป หากเป้าหมายคือสันติภาพที่ยั่งยืน

แม้ในบริบทที่มีความรุนแรงที่สุดในกลุ่มย่อยของพลเรือน, ส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง ที่แสดงความกล้าหาญในการที่จะลุกขึ้นมาแสดงความคิดเห็น

และต่อสู้เพื่อความสันติภาพในประเทศของพวกเขา สู้รบพร้อมกับคุณค่าและความเชื่อมั่น พวกเขาไม่มีกลยุทธ์หรือทางออกใด

หากแต่มีวิสัยทัศน์ของสังคมที่มีความยุติธรรมและความเท่าเทียม

พวกเขายังมีที่ในการฝึกฝนประสบการณ์ที่สำคัญด้านการดำเนินชีวิตในเขตสงคราม

และความรู้เกี่ยวกับพื้นดินจากภัยคุกคามความปลอดภัยที่เกิดขึ้นมาใหม่เพื่อประสิทธิภาพในการเปลี่ยนแปลงรากฐานและสร้างสันติภาพ

ผลงานวิจัยยืนยันการอุทิศตนและบทบาทสำคัญของพวกเขาในการสร้างสันติภาพ

สิ่งนี้ต้องการตัวอย่างการออกห่างจากกรอบความคิดแคบๆของการเจรจาเพื่อสันติภาพและกระบวนการความมั่นคงและการเมืองเพื่อรับรองว่ากระบวนการทางสังคมของพวกเขาได้ถูกรวบรวมไว้ นอกจากนี้ยังต้องการการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติอีกด้วย

เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่าระบุถึง คำถามว่า ‘ทำอย่างไร’

โดยการเสนอคำแนะนำที่นำไปใช้ได้จริง

เพื่อประสิทธิภาพในการรวบรวมมุมมองทางเพศและนักสร้างสันติภาพผู้หญิง, บทที่ 1 พูดถึง

หน้า 2

ประวัติศาสตร์และวิวัฒนาการของการสร้างสันติภาพในยุคทันสมัย, บทที่ 2
นำเสนอเครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า โดยแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนที่ 1
กล่าวถึงอุปสรรคทั่วไปและนวัตกรรมการแก้ปัญหา:

บรรทัดฐานใหม่สำหรับการสร้างสันติภาพโดยรวม

ส่วนที่ 2 กล่าวถึงข้อบ่งชี้ทั้ง 4

ส่วนที่ครอบคลุมถึงความตั้งใจในการเปลี่ยนแปลงกรอบความคิดด้านการเมือง, ด้านเทคนิค,
ด้านกำลังพลเรือน, และด้านการเงิน

กรอบความคิดและแบบวิเคราะห์:

การเข้าใจบริบทของการเป็นผู้ไกล่เกลี่ย

การสนับสนุนด้านการเมือง:

การใช้อำนาจในการรวมผู้หญิง การเตรียมการการพูดคุยก่อน, ระหว่างสันติภาพ
และการนำไปปฏิบัติ

การเตรียมการการพูดคุยก่อน, ระหว่างสันติภาพ และการนำไปปฏิบัติ

การสนับสนุนด้านเทคนิค:

จัดหาผู้เชี่ยวชาญด้านความอ่อนไหวทางเพศ

การสนับสนุนด้านกำลังพลเรือนและด้านการเงิน:

เสนอเงินทุนและความช่วยเหลือในเวลาที่เหมาะสม

ใครคือ “นักสร้างสันติภาพผู้หญิง”

“นักสร้างสันติภาพผู้หญิง” หมายถึง บุคคล หรือ ผู้หญิงผู้นำองค์กรที่ไม่ใช่ความรุนแรง;

พวกเขาพูดคุยถึงการเข้าสู่สันติภาพ, สิทธิมนุษยชน และสิทธิสตรี บางคนสนับสนุนความยุติธรรม,
งานของคนอื่นเพื่อระบุผลกระทบของความขัดแย้ง และ/หรือ

เพื่อส่งเสริมสันติภาพเกี่ยวกับมุมมองทางเพศ

พวกเขามักจะเป็นคนกลุ่มแรกที่เรียกร้องเพื่อสันติภาพและยังคงเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้รับความสำคัญ
(ดูกล่องข้อความที่ 3 ตัวอย่างเกณฑ์เพื่อใช้ระบุประชาสังคมเพื่อรวมในการไกล่เกลี่ย หน้า 41-42)

หน้า 3

บทที่ 1

การทูตศตวรรษที่ 21:

จากอำนาจในการแบ่งปันถึง

ความรับผิดชอบในการแบ่งปัน

Sanam Naraghi Anderlini

ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ต้นจนจบ,

การเจรจาเกี่ยวกับสงครามและสันติภาพได้ถูกผูกขาดโดยอภิสิทธิ์ชนทางการเมืองและทางการทหาร อย่างไรก็ตาม

ในช่วงทศวรรษหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในด้านสงครามและการสร้างสันติภาพ

ในขณะที่จำนวนสงครามทั้งหมด

โดยเฉพาะอย่างยิ่งสงครามภายในรัฐลดลงอย่างมากภายในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

ความขัดแย้งที่ได้พบเห็นกลับมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จุดจบของสงครามเย็นทำให้ความขัดแย้งภายในรัฐและระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น 1

มี ‘การทำให้เป็นประชาธิปไตย หรือ การทำให้เกิดความหลากหลายของความรุนแรง’

อย่างแท้จริงกับการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแห่งชาติและระหว่างประเทศ พลังของภูมิภาคกับตัวแทน, กลุ่มที่ไม่ใช่รัฐภายในประเทศที่ไม่ติดอาวุธ,

กลุ่มรัฐระหว่างประเทศที่ติดอาวุธ

ที่รับเกณฑ์ในประเทศหนึ่งเพื่อเคลื่อนกำลังพลพร้อมอาวุธไปสู่อีกประเทศหนึ่ง 2

มีหลายคนที่ต้องการทำตามวิสัยทัศน์และกำหนดการของตนกับความสัมพันธ์และความรับผิดชอบ

ต่อชุมชนที่มีเพียงเล็กน้อย หรือ ไม่มีเลย บางคนมีความคล้ายคลึงกับอาชญากร,

มีการจัดหาเงินทุนด้วยตนเองจากการค้าสารเสพติด, ค้าอาวุธ, ค้ามนุษย์

1 Mary Kaldor, *New and Old Wars: Organized Violence in a Global Era* (Malden: Polity, 2012, 3rd ed.); World Bank, *World Development Report 2011* (Washington, DC: 2011).

2 Institute for Economics and Peace, *Global Terrorism Index 2014* (Sydney: 2014); Martin Griffiths and Teresa Whitfield, “Mediation 10 Years On: Challenges and Opportunities for Peacemaking,” Centre for Humanitarian Dialogue (2010).

หรือคำทรัพยากรที่ให้กำไรดี; หรือสิ่งอื่น ได้แก่ กลุ่มติดอาวุธท้องถิ่น, นักเลง, หรือ นักการเมือง-
กลุ่มติดอาวุธ ที่ได้รับประโยชน์จากสถานการณ์ด้านความมั่นคง
พวกเขาบีบบังคับผู้มีสิทธิในเขตเลือกตั้ง, การส่งมอบการบริการ, และการป้องกัน
หลายคนมีอุดมการณ์ที่เสื่อมถอยเกี่ยวกับผู้หญิง
พวกเขาขัดขวางการได้รับการศึกษาและชีวิตในสังคม ให้บทลงโทษที่เข้มงวดสำหรับการกระทำผิด
และกดขี่อย่างเปิดเผย และละเมิดจากข้อกำหนดทางกฎหมาย และทำร้ายร่างกาย เช่น ทาสทางเพศ
ความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มกบฏ, การเคลื่อนไหวของกลุ่มหัวรุนแรง,
และขบวนการอาชญากรรมยังสามารถกลายเป็นเหตุและผลของกระบวนการข้ามชาติ
ภาคเอกชนยังมีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ที่มีการเกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นเวลา 2500 ปีที่กลุ่มอภิสิทธิ์ชนด้านทหารและด้านการเมือง - ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย -
เป็นผู้ตัดสินใจเรื่องสงครามและสันติภาพ แต่โดยธรรมชาติของความเปลี่ยนแปลงทางด้านสงคราม
เรายังคงต้องการความเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างสันติภาพด้วยเช่นกัน

การทำให้เป็นประชาธิปไตยและวิวัฒนาการในการสร้างสันติภาพ

การตอบสนองต่อการพัฒนาเหล่านี้ มักจะขาดประสิทธิผลในสถานะการให้บริการ
หรือการเผชิญหน้าในสถานะของผู้ล่า ตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐ ที่ไม่ติดอาวุธ
หรือการปฏิบัติการของประชาสังคมในระดับชุมชน, ชาติ, และระหว่างชาติ
ได้รับแรงกระตุ้นให้เกิดขึ้น จากเครือข่ายทั่วโลกไปสู่เครือข่ายภูมิภาค

เพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวจำนวนมาก, ประชาชนทั่วไปที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามความรุนแรงและการกดขี่ - มักจะอยู่บนความเสี่ยงสูง 3

มากกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา

การแก้ปัญหาข้อขัดแย้งและการปฏิรูปได้ถูกพัฒนาทางด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ

องค์กรที่เกี่ยวกับรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

องค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาลได้ค่อยๆพัฒนาความเชี่ยวชาญด้านการสร้างสันติภาพ, การไกล่เกลี่ย,

และข้อขัดแย้ง, การทำงานอย่างเป็นทางการบนเส้นทางที่ 1 ในระดับการทูต

และอย่างไม่เป็นทางการ (แต่มีการเพิ่มขึ้นของช่วงวิกฤต) เส้นทางที่ 2

และความริเริ่มจากพื้นฐานชุมชน

มีการเพิ่มขึ้นและความหลากหลายในการไกล่เกลี่ยและการแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง

ในช่วงปีที่เกิดสงครามเย็น

สหรัฐอเมริกาและกลุ่มโซเวียตคือผู้สนับสนุนความขัดแย้งกลุ่มแรกและเป็นกลุ่มที่ส่งเสริมสันติภาพ

ในปัจจุบันการแข่งขันขององค์กรระหว่างรัฐและส่วนภูมิภาคในการเป็นไกล่เกลี่ย,

เป็นเจ้าภาพในการจัดงานพูดคุยเรื่องสันติภาพ, และเป็นที่ยอมรับในด้านความพยายาม

ตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐตั้งแต่บริษัทไปจนถึงองค์กรส่วนภูมิภาค,

องค์กรเอกชนเพื่อสาธารณะประโยชน์ระหว่างประเทศ

และบุคคลมีความกระตือรือร้นและเกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยและการแก้ปัญหาคความขัดแย้ง 4

องค์กรอิสระไม่ใช่ความรุนแรงและมุ่งเน้นด้านสันติภาพปรากฏขึ้นภายในชาติ ในลาตินอเมริกาน

หลังช่วงทศวรรษของกลุ่มติดอาวุธที่ได้รับสิทธิอย่างเท่าเทียม,

3 ดู Sarah E. Mendelson, "Why Governments Target Civil Society and What Can Be Done About in Response," Center for Strategic and International Studies (April 2015).

4 ดู Peter Wallensteen and Isak Svensson, "Talking Peace: International Mediation in Armed Conflicts," Journal of Peace Research (2014), vol. 51: no. 2.

กลุ่มเคลื่อนไหวไม่ติดอาวุธ

ได้ขึ้นมาอยู่แถวหน้าของการเรียกร้องด้านความยุติธรรมและสิทธิทั่วแอฟริกา

องค์กรเครือข่ายสันติภาพและการแก้ปัญหาด้านความขัดแย้ง

มีบทบาทสำคัญในการลดและป้องกันความรุนแรง แนวคิดด้านการปฏิรูปความขัดแย้ง -

ความสามารถในการรับมือกับความขัดแย้งที่ปราศจากที่พึ่งพิงของความรุนแรง -

ได้ถูกนำไปปฏิบัติในหลายๆวิธี ในแอฟริกาใต้และเคนยา

คณะกรรมการสันติภาพได้นำโดยหลากหลายตัวแทน

จากประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับการฝึกฝนเพื่อลดความตึงเครียดและความรุนแรง 5

ที่ประเทศไลบีเรีย กระทั่ง พาลาวา ได้ถูกแบ่งพื้นที่เพื่อการพิพาทท้องถิ่น

รวมถึงความรุนแรงภายในประเทศ เพื่อแสดงและได้รับการแก้ไข 6 ที่ประเทศเซเนกัล

ห้องสถานการณ์ผู้หญิง

นำโดยหญิงชาวแอฟริกาในองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณะประโยชน์ส่วนภูมิภาค

เป็นปัจจัยที่จำกัดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ความรุนแรง 7 ที่ซีเรีย ระหว่างความรุนแรง

องค์กรแห่งสันติภาพที่ก่อตั้งขึ้นใหม่มีความเกี่ยวข้องกับการไกล่เกลี่ยในท้องถิ่น

ที่สนับสนุนเหยื่อจากภาวะสงคราม และมีการพัฒนาประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนอย่างเป็นสากล 8

แม้ว่าองค์กรประชาสังคมจะมีแหล่งทรัพยากรน้อย และอาจจะดูเหมือน ‘อ่อนแอ’

เมื่อเทียบกับความคิดแบบดั้งเดิมของ ‘พลังสายแข็ง’

แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังแสดงความสำคัญในประสิทธิภาพของพลังสายอ่อน

พวกเขาสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในวงกว้างกับกลุ่มคนในท้องถิ่น

5 ดู Andries Odendaal, A Crucial Link: Local Peace Committees and National Peacebuilding, United States Institute of Peace (2013).

6 ดู Ezekiel Pajibo, “Traditional Justice Mechanisms: The Liberian Case,” Institute for Democracy and Electoral Systems (Stockholm: International IDEA, 2008).

7 ดู “Women’s Situation Room,” UN Women West and Central Africa, <http://www.unwomenwestandcentralafrica.com/womens-situation-room.html>.

8 ดู Craig Charney, “Maybe We Can Reach A Solution: Syrian Perspectives on the Conflict and Local Initiatives for Peace, Justice, and Reconciliation,” Syria Justice and Accountability Center, <http://syrianperspectives2015.pressbooks.com/> (2015).

โดยปราศจากข้อจำกัดที่รัฐบาลต้องเผชิญ ในด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ และสื่อออนไลน์ พวกเขาสามารถมุ่งความสนใจไปที่การสร้างควมไว้วางใจและความเชื่อมั่นต่อชุมชน, การรายงานและการแบ่งปันประสบการณ์ทั่วทั้งภูมิภาค, อิทธิพลของวาทกรรม, และการสนับสนุนกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหา การเพิ่มขึ้นของพวกหัวรุนแรง พวกเขารักษาไว้ซึ่งพื้นที่สำหรับคนจำนวนมากและคนที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ

วิวัฒนาการทางการทูต: การตอบสนองทางการปฏิบัติของความเป็นจริงใหม่

การเผชิญหน้ากับความจริงเหล่านี้ การทูตชุมชนระหว่างประเทศได้นำมาใช้ในการปฏิบัติ การพัฒนาที่จำเป็นได้เพิ่มความปรารถนาของรัฐและสถาบันพหุภาคีเพื่อเรียนรู้และมีส่วนร่วมโดยตรงกับกลุ่มคนที่ไม่ใช่รัฐและไม่ติดอาวุธ ตั้งแต่ปี 1990 การปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐ (เช่น RENAMO ในประเทศโมซัมบิก, RUF/SL ในประเทศเซียร์ราลีโอน, หรือ FMLN ในประเทศเอลซัลวาดอร์) ได้ทำการท้าทายของค์การสหประชาชาติและองค์การภาคีรัฐส่วนภูมิภาค และยังคงมีบางเขตที่

ความกลัวเป็นการฝึกฝนความท้าทายของหลักการในระบบขององค์การสหประชาชาติ:

หลักการของการไม่แทรกแซงและการต่อต้านรัฐอธิปไตย

มีการอภิปรายและคำนึงถึงการให้ทำผิดกฎหมาย ตัวอย่างเช่น กลุ่ม หรือ ‘การเจรจากับผู้ก่อการร้าย’

แต่อย่างไรก็ตาม,

แม้ว่าจะมีนโยบายและบทลงโทษที่เข้มงวดในด้านการต่อต้านกลุ่มผู้ก่อการร้ายในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กลุ่มปฏิบัติการก็ได้รับชัยชนะ

กลุ่มตัวแสดงชั้นสูงได้จับความรุนแรงของความขัดแย้งที่มีอย่างต่อเนื่องภายใน มีตัวเลือกไม่มาก

แต่เพื่อรวบรวมตัวแสดงที่ติดอาวุธ ทั้งที่เป็นตัวแสดงรัฐและไม่ใช่อะไรรัฐ

รวมถึงกลุ่มคนที่อยู่ในรายชื่อของผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ

ขั้นตอนนี้พร้อมที่จะสิ้นสุดและเฟื่องฟูของการสนับสนุนของโซเวียตจากการเคลื่อนไหวของกลุ่มติด

อาวุธฝ่ายซ้าย ในปี 1990 ตัวอย่างเช่น กลุ่มของลาตินอเมริกันและแอฟริกาได้เข้าร่วมการเจรจา

บรรทัดฐานของสิทธิมนุษยชนสากลเข้ามามีบทบาทสำคัญ

โดยกรอบความคิดที่ซึ่งความต้องการและความเดือดร้อนของกลุ่มที่ไม่ใช่รัฐจำนวนมาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่แข่งขันเพื่อกำหนดการปกครองด้วยตนเอง

จะถูกพิจารณาว่าเป็นกลุ่มที่กระทำผิดกฎหมาย

นอกจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐ

ประชาคมระหว่างประเทศยังเริ่มการสนับสนุนพื้นฐานเพื่อช่วยในการเจรจา

‘ให้ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน’

ปัจจุบันองค์การสหประชาชาติและรัฐบาลที่มีความเกี่ยวข้องกับความพยายามในการเป็นตัวแทนใน

การเสนอความช่วยเหลือด้านเทคนิค, การรับประกันด้านความปลอดภัย, ด้านกำลังพลเรือน,

และให้การสนับสนุนด้านการเงิน

เพื่อทำให้เป็นไปได้และส่งเสริมกลุ่มตัวแสดงติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐเข้าร่วมการพูดคุยด้านสันติภาพ

ทำให้ความสนใจตรงกัน แม้กระทั่งกลุ่มคนที่ไม่ใช่รัฐ

ที่ไม่ไว้ใจองค์การสหประชาชาติซึ่งมีรากฐานมาจากองค์กรภาครัฐ

ที่เข้ามามีส่วนร่วมกับทูตองค์การสหประชาชาติเป็นทุนเดิม

ขณะที่มันดูเหมือนว่าจะมีความชัดเจนในตอนนี

ข้อเท็จจริงของการอนุญาตให้มีทูตขององค์การสหประชาชาติเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อต้านกลุ่มที่

ไม่ใช่รัฐและกลุ่มติดอาวุธนั้นมีความสำคัญแต่มันคือวิวัฒนาการใหม่

การเติบโตของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและองค์กรพหุภาคีนั้นคือด้านหนึ่ง และอีกด้านหนึ่งคือกลุ่มไกล่เกลี่ยต่างชาติที่ไม่ใช่รัฐบาลและองค์กรที่สร้างสันติภาพที่กำลังได้รับการพัฒนา ศูนย์คาร์เตอร์อยู่ท่ามกลางองค์กรแรกๆ ในเวทีนี้ องค์กรสหประชาชาติและรัฐบาลรวมถึง นอร์เวย์, ฟินแลนด์, สวิตเซอร์แลนด์, และประเทศอื่นๆ ที่เป็นพันธมิตรกับองค์การนอกภาครัฐระหว่างประเทศ เช่น ศูนย์การเสวนาด้านมนุษยธรรม, มูลนิธิสันติภาพสวิส, การริเริ่มการจัดการด้านความขัดแย้ง (CMI) หลายองค์กรบุกเบิก เช่น ACCORD, WANEP ในประเทศแอฟริกาและ SERAPAZ ในละตินอเมริกา ยังคงมีกิจกรรมที่กระตุ้นการเข้าถึงของกลุ่มที่ไม่ใช่รัฐและความพยายามในการนำสู่การสร้างสันติภาพ

มันกลายเป็นหลักฐานของชุมชนนานาชาติ - รวมถึงทูตขององค์การสหประชาชาติ - ที่หลีกเลี่ยงความผิดพลาดโดยมิได้เจตนา ผู้ไกล่เกลี่ยและฝานเจรจาในกระบวนการสันติภาพต้องการใจความสำคัญและบริบทที่จำเพาะเจาะจง เมื่อสัญญาได้ถูกทำขึ้น แต่ไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเนื่องจากตรรกะนั้นไม่เป็นจริง (เช่น ช่วงเวลาที่ไม่จริงสำหรับการลดกำลังรบหรือการเลือกตั้ง) โครงการก็จะถึงทางตันหรือล้มเหลว

“ผู้หญิงผู้ที่ไม่ได้ลุกขึ้นมาสู้ในประเทศซีเรีย
ยังคงเป็นพลังแห่งสันติภาพและสัญลักษณ์แห่งสันติภาพ;
หากผู้หญิงเหล่านั้นหรือกลุ่มประชาสังคมไม่ได้ถูกรวมไว้
ฉันก็ยังไม่เห็นความสันติภาพในประเทศของฉัน”

- Dr.Rim Turkmani,

นักดาราศาสตร์ฟิสิกส์และผู้ร่วมก่อตั้งของรัฐซีเรีย

เพื่อเป็นการจัดการกับจุดอ่อนนี้ ในปี 2008 ทบวงกิจการการเมืองสหประชาชาติ (DPA)
ได้ก่อตั้งหน่วยสนับสนุนการไกล่เกลี่ย (MSU)
เพื่อจะได้สังเกตและขยายความสามารถขององค์การสหประชาชาติในการเข้าร่วมกระบวนการไกล่เกลี่ย

ได้มีการจัดตั้งทีมสำรวจของผู้ให้คำปรึกษาอาวุโสด้านการไกล่เกลี่ยเพื่อควบคุมผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเกี่ยวกับเรื่องที่เป็นหัวใจสำคัญของการพูดคุยด้านสันติภาพ เช่น การแบ่งกำลัง, รัฐธรรมนูญ, ความมั่นคง, และทรัพยากร ในปี 2011 ทีมได้ถูกขยายออกเพื่อรวมกับการออกแบบ, เพศ, และผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการไกล่เกลี่ย 9

วิวัฒนาการทางด้านกฎเกณฑ์:

รากฐานของความเป็นจริงที่กระตุ้นการเรียกร้องการรวมตัวของผู้หญิง

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการเดินทางที่สำคัญด้านการลงชื่อเป็นพยานในบรรทัดฐานสากลและกฎหมายเกี่ยวกับสันติภาพและความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้นำข้อมติ 1325 ว่าด้วยเรื่องผู้หญิง, สันติภาพ, และความมั่นคง มาใช้ (และการแก้ปัญหา 7 อย่างที่มีภายหลังในโครงสร้างระเบียบวาระ คูภาคผนวก I) ท่ามกลางการพัฒนาที่ล้ำหน้า การผลักดันจากพื้นฐานโดยประสบการณ์จริงในการดำรงชีวิตในช่วงสงครามและการทำงานเพื่อสันติภาพของผู้หญิง เรื่องราวนี้ได้บันทึกบทบาทและการอุทิศตนของ

9 สำหรับรายชื่อของกลุ่มสำรวจและชีวประวัติโดยสังเขป ดู <http://peacemaker.un.org/mediation-support/stand-by-team>; for an evaluation of the Standby Team to date, see Antje Herrberg with John Packer and Miguel Varela, “The Evolution of the United Nations Standby Team of Mediation Experts in Context,” *Peace My Way and mediatEUr* (2015).

นักสร้างสันติภาพผู้หญิงและความมั่นคง

สิทธิของพวกเขาในการเกี่ยวข้องกับการเจรจาเพื่อสงครามและสันติภาพ

และความสำคัญของการจัดการกับความตึงเครียดที่แตกต่างกันของผู้หญิงและผู้ชาย (เช่น ความอ่อนไหวทางเพศ) ในการผ่อนคลาย,ฟื้นฟู, และความพยายามประกาศความขัดแย้ง

“ถ้าหากสงครามคืออุตสาหกรรมของฝ่ายชาย,

เช่นนั้นก็ให้สันติภาพเป็นอุตสาหกรรมของฝ่ายหญิง”

- Amal Basha ประธานกลุ่ม Sister' Arab Forum เพื่อสิทธิมนุษยชน

และการสัมมนาการประชุมระดับชาติของประเทศเยเมน (Yemen)

เพื่อการสนับสนุนหลังการแก้ปัญหา การเข้าร่วมการนำโดยผู้หญิง,

กลุ่มประชาสังคมด้านสันติภาพเป็นปัจจัยหลักของแรงจูงใจ ซึ่งได้ถูกแสดงในข้อความกลางว่า

“ผู้หญิงสร้างสันติภาพ” และได้อุทิศตนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความขัดแย้ง แต่ในปี 2010

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ถูกต่อต้านกับคำว่า “ประชาสังคม”

ในการแก้ปัญหาในช่วงแรกนั้น เนื้อหาได้มีการกล่าวถึง

“ความขัดแย้งในการแก้ปัญหาของชนพื้นเมืองและท้องถิ่น” และ “ผู้หญิง”

วิวัฒนาการของทัศนคติและนโยบายปรากฏให้เห็นถึง

การเปลี่ยนแปลงด้านการสื่อสารในการแก้ไขปัญหาที่ตามมา ในปี 2008 เมื่อข้อมติ 1820

ได้รับแก้ไขและได้ถูกนำมาใช้

แม้แต่เสียงของผู้แข่งขันกับระเบียบวาระของคณะกรรมการก็ไม่คัดค้านการอ้างอิงของ

“ประชาสังคม” ในเนื้อหาที่มีความโดดเด่นอย่าง ข้อมติ 1889 และ 2122 -

กล่าวถึงผู้หญิงในประชาสังคมที่กลายเป็นวิธีการสื่อสารพื้นฐาน

ถึงแม้ระเบียบวาระนี้จะถูกมองว่าเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับผู้หญิง และสิทธิของผู้หญิงเท่านั้น

มันยังเป็นพลังแห่ง

ความจริงที่ว่า

มันเป็นสิ่งที่ถูกเรียกร้องและข้อเรียกร้องให้องค์การสหประชาชาติและตัวแสดงสากลเข้ามามีส่วนร่วมกับการพยายามแก้ปัญหาความขัดแย้งที่ไม่ใช่รัฐและตัวแสดง

โดยการไม่เปิดโอกาสให้กับการแทรกแซงของทหาร มันเป็นการท้าทายกับความคิดที่ว่า

การสร้างสันติภาพนั้นจะปกป้องประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น

ระเบียบวาระได้สร้างโอกาสให้กับประชาคมระหว่างประเทศเพื่อได้เข้าร่วมกับตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐ

ผู้ซึ่งคำหาการเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีการใช้อาวุธอย่างถูกกฎหมาย

สิ่งนี้คือวิธีกระบวนการการเจรจาสันติภาพอย่าง

แทนที่จะเป็นการเมืองและการมุ่งเน้นด้านความมั่นคง

นักสร้างสันติภาพผู้หญิงนั้นมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงผู้คนที่เผชิญหน้ากับสงคราม

พวกเขาท้าทายกับกรอบความคิดที่แคบลงของสันติภาพ

และมีกระบวนการการเจรจาโดยความต้องการที่จะเพิ่มความสนใจในด้านการผ่อนคลาย, ฟื้นฟู,

และความยุติธรรมในสังคม ในทางปฏิบัติ

การแสดงตัวของนักสร้างสันติภาพผู้หญิงนั้นสามารถต่อสู้กับการเจรจาจากข้อจำกัดทางความคิดขอ

งการหยุดการเป็นศัตรูและอำนาจของการแบ่งปันไปสู่ความรับผิดชอบในการแบ่งปันให้กับเหยื่อแ

ละชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากสงครามเพื่อสร้างอนาคตในการเป็นประชาธิปไตย

“สิ่งที่รวบรวมไว้ในตาราง เป็นแบบฝึกหัดในการรวบรวมหลังจากบริบทของความขัดแย้ง

แบบจำลองนี้ควรรายงานและทำให้เป็นรูปแบบของกระบวนการภายหลังความสำเร็จการเจรจา”

- Virginia Bouvier,

ผู้ให้คำปรึกษาอาวุโสของสถาบันสันติภาพแห่งสหรัฐอเมริกา (USIP)

ข้อคิดระเบียบวาระ 1325 มีการเร่งผลกระทบอย่างต่อเนื่อง
องค์กรส่วนภูมิภาค รวมถึงสหภาพยุโรป, สหภาพแอฟริกา, และองค์กรของสหรัฐอเมริกา
ก็มีมิติที่เหมือนกัน ปัจจุบันมีมากกว่า 50
ประเทศที่แผนดำเนินการแห่งชาติที่มีข้อบังคับเกี่ยวกับกระบวนการสันติภาพและความมั่นคงของผู้
หญิง ในสภาพแวดล้อมของความขัดแย้ง
นักสร้างสันติภาพผู้หญิงมีการพยายามชักจูงผู้มีอำนาจให้เข้าร่วมแผนการนี้และควบคุมระเบียบวาระ
ะ 1325 ให้สนับสนุนความต้องการในการรวบรวมกระบวนการสันติภาพและการเมือง
การนำไปปฏิบัติยังคงกระท่อนกระแท่น เนื่องจากขาดทรัพยากรและความมุ่งมั่นทางการเมือง
แต่แผนการและความพยายามเพื่อจำกัดระเบียบวาระยังคงมีการจัดหาแนวนโยบายสำหรับรากฐานข
องบรรทัดฐานโลกในระดับชาติ ระเบียบวาระการประชุมได้ปูทางสำหรับการสนทนาเรื่อง ‘ผู้ชาย,
สันติภาพ, และความปลอดภัย’ และ ‘วัยรุ่น, สันติภาพ, และความปลอดภัย’ ทั่วโลก

“กลุ่มต่างๆที่ถูกผลักดันออกมาหรือห่างไกลจากวงการณ์นั้น ในความเป็นจริงแล้ว
กลุ่มเหล่านั้นมีความสามารถ, กระตือรือร้น,
และความเชื่อมั่นในการทำให้การเปลี่ยนแปลงนั้นสำเร็จ”

- Eshrang Thabi,

ทนายความและนักสิทธิมนุษยชนสตรี (ประเทศเยเมน)

การสนับสนุนการไกล่เกลี่ยเพื่อสันติภาพของการคัดค้านนั้นได้รับการสนับสนุนอย่างมากระหว่างก
ลุ่มประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ การนำมติที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ
65/283 (2011) ที่มีผู้ร่วมสนับสนุน คือประเทศตุรกีและฟินแลนด์
มติได้เรียกร้องเพื่อการรวมตัวครั้งใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การเข้าร่วมของผู้หญิง ในด้านการแก้ปัญหาและการดำเนินการอื่นๆ และการพัฒนาคุณภาพนั้น องค์การสหประชาชาติได้ออกคู่มือฉบับแรกเพื่อการไกล่เกลี่ยอย่างมีประสิทธิภาพ (2012) จากการปรึกษากับผู้ไกล่เกลี่ยและผู้ฝึกหัดจากทั่วโลก เอกสารได้ถูกคัดเลือกออกมาจากบทเรียนสำคัญและเน้นถึง “หลักของการไกล่เกลี่ย...สำหรับกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ” 8 ประการ ดังต่อไปนี้: 10

1. การเตรียมพร้อมของทีมไกล่เกลี่ย;
2. ความเป็นธรรมต่อพรรคการเมือง แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับบรรทัดฐานด้านสิทธิมนุษยชน โลก;
3. ความสัมพันธ์และการประสานงานกันระหว่างขอบเขตของตัวแสดงที่เกี่ยวข้องกับความพยายามในการไกล่เกลี่ย;
4. การอนุญาตและยินยอมของพรรคการเมืองในการเจรจาด้วยความเชื่อที่ดี;
5. ธรรมเนียมปฏิบัติของชาติในกระบวนการ, ผลลัพธ์, และการลงมือปฏิบัติตามข้อตกลง;
6. ความสอดคล้องกับกฎหมายสากลและขบข่ายกฎหมาย;
7. การรวมแบบแนวกว้างของความขัดแย้งของพรรคการเมืองและผู้ถือผลประโยชน์ร่วม; และ
8. ข้อตกลงสันติภาพคุณภาพที่ได้รับการแก้ไขและมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

10 ดู United Nations Guidance for Effective Mediation (2012), peacemaker.un.org.

กล่องข้อความที่ 1: การเพิ่มคุณค่า

นักสร้างสันติภาพสตรีและการเจรจาสันติภาพในประชาสังคม

งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าในความพยายามเพื่อสันติภาพและการไกล่เกลี่ยนั้น
ตัวแสดงประชาสังคมได้ช่วย:

พัฒนาความคงทนของข้อตกลงสันติภาพ ผลวิเคราะห์ของข้อตกลงของสันติภาพ 83 ระหว่างปี
1989 ถึง 2004 บ่งชี้ว่าประชาสังคมลดโอกาสพรรคการเมืองที่จะทำผิดสัญญาข้อตกลง
(และยังมีการเพิ่มความยั่งยืนของกระบวนการ) ขึ้นอีก 64% 11

ทำหน้าที่เหมือนการจ้องจับผิดประชาชน

ประชาสังคมได้จัดพรรคการเมืองที่สามารถฟังพาได้และกดดันพวกเขาให้เข้าร่วมในข้อตกลงผ่านท
างข้อความและการเคลื่อนไหว

แทนการใช้วิธีการที่ล่าช้าหรืออาศัยความรุนแรงเป็นกลยุทธ์ด้านการเจรจา

ควบคุมกระบวนการและข้อตกลง และดูแลการเข้าร่วมของประชาชน

ประชาสังคมดูแลกระบวนการทั้งหมดและนำข้อตกลงไปปฏิบัติ, เอกสารและการเผยแพร่

11 Desirée Nilsson, “Anchoring the Peace: Civil Society Actors in Peace Accords and Durable Peace,” *International Interactions* (2009), vol. 38: no. 2, pp. 243–266.

ข้อมูลส่วนตัวแสดงสาธารณะ สิ่งสำคัญที่สุดคือประชาชน
โดยการนำเสนอความหลากหลายของฝ่ายพลเรือนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง
พวกเขามีบทบาทสำคัญในการจูงใจมติมหาชนหรือต่อต้านกระบวนการและผลลัพธ์

การนำประเด็นสำคัญไปสู่ประชาชนจำนวนมาก
ฝ่ายที่เป็นปฏิปักษ์มักจะเน้นที่ความต้องการในปัจจุบันและการเข้าถึงอำนาจ
ประชาสังคมสามารถปฏิรูปเนื้อหาสาระของการพูดคุยเพื่อระบุดูสาเหตุของความขัดแย้งและเพื่อสะท
อนความสนใจ, ลำดับความสำคัญ, และการคำนึงถึงประชาชนในวงกว้างได้ดีกว่า
สิ่งนี้สามารถเพิ่มความแข็งแกร่งในกรรมสิทธิ์ของชาติและการถือหุ้นของประชาชนให้มีความรู้สึก
เหมือนได้ลงทุนที่เกิดประโยชน์และรักษาข้อตกลงที่ได้ทำไว้

ให้โอกาสในการแก้ปัญหาและสร้างวิธีการใหม่ๆ เมื่อมีการเกี่ยวข้องกับตัวแสดงของประชาสังคม
พวกเขามักจะพัฒนาไปแบบคู่ขนาน หรือกระบวนการตามแนวทางที่ 2
สร้างโอกาสเพื่อทดสอบความคิดใหม่ๆ การทำการวิเคราะห์ร่วม
หรือรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรมการเมืองทั้งสองด้าน

ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคมและการต่อต้านความรุนแรง.

การรวมตัวกันอย่างกว้างขวางของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบผ่านภาคประชาสังคมช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในสันติภาพที่ยั่งยืน.

มันยังช่วยจำกัดแรงผลักดันทางสังคมที่นำไปสู่การตอบโต้ด้วยความรุนแรง
ถ้ากลุ่มมีความรู้สึก ไม่มีส่วนร่วมในขั้นตอน และข้อตกลงที่สร้างขึ้น

จัดหาข้อมูลเชิงเทคนิคที่สำคัญ. ภาคประชาสังคมมักจะมีความชำนาญในประเด็นต่างๆ (เช่น ความต้องการของเหยื่อ, การแบ่งปันทรัพยากร, สิทธิพลเมือง และสิทธิมนุษยชน) และ/หรือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จำเป็นต่อกระบวนการ

สร้างการมีส่วนร่วมที่สำคัญอย่างมีแก่นสารเพื่อการปรับปรุงแนวทางการแก้ปัญหา และผลตอบรับ. ภาคประชาสังคมยังมีความรู้ของเส้นทางกระบวนการสันติภาพที่หนึ่ง และเส้นทางที่สอง. แม้ว่าภาคการเมืองอาจจะขาดความรู้ทางด้านนี้ มันเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องชี้แจงพลวัตรและเนื้อหาในแต่ละรอบของการพูดคุย 12

12 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลกระทบเชิงบวกของผู้หญิงและการร่วมมือของประชาสังคม, ดู Thania Paffenholz, ed., *Civil Society and Peacebuilding: A Critical Assessment* (Boulder: Lynne Rienner, 2010); Alexander Ramsbotham and Achim Wennmann, eds., “Legitimacy and peace processes: From coercion to consent,” *Conciliation Resources*, (2014), Accord 25; UN Women, “Women’s Participation in Peace Negotiations: Connections Between Presence and Influence,” (2012); Sanam Naraghi Anderlini, *Women Building Peace* (Boulder: Lynne Rienner, 2007); International Alert and Initiative for Inclusive Security, *Inclusive Security, Sustainable Peace* (Washington, DC: 2004).

13 ดู Henri Boshoff, Waldemar Vrey and George Rautenbach, “The Burundi Peace Process: From civil war to conditional peace,” *Institute for Security Studies* (June 2012).

ความหลากหลายของการมีส่วนร่วม : การรับรู้ และคำจำกัดความ

หลักฐานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่ากระบวนการมีส่วนร่วมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมนั้น สร้างผลตอบรับที่ดีกว่า และโอกาสในการประสบความสำเร็จที่มากกว่า แต่ก็ยังมีการถกเถียงของนักวิชาการ และมีความกังวลเกี่ยวกับนัยที่ให้ได้จริงระหว่าผู้เชี่ยวชาญการบำบัดและนักวิชาการนานาชาติ

บางท่านถกเถียงว่าการมีส่วนร่วมในวงกว้างของผู้เกี่ยวข้องทำให้กระบวนการยุ่งยาก และซับซ้อนเกินไป. แต่ทั้งกรณีก่อนหน้าและการวิจัยแสดงว่าไม่จริง. ยกตัวอย่างเช่นกลุ่มติดอาวุธ 17 กลุ่ม และคณะที่เข้าร่วมในกระบวนการสันติภาพบุรุนดี; 13 พรรคการเมือง 13 พรรคที่เข้าร่วมในเนปาล. 14 เช่นเดียวกันกับการเข้าร่วมของผู้นำศาสนาและผู้นำชุมชนจำนวนมากที่มีส่วนในกระบวนการสันติภาพในโซมาเลีย 15

อย่างไรก็ตามข้อเรียกร้องใน “การมีส่วนร่วม”

มันจะเป็นต้นเหตุของความตึงเครียดและความสับสน.

โดยคำจำกัดความนั้นแนวคิดนี้สามารถถูกนำมาใช้และถูกสังเกตการโดยผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่าย.

ในที่สุดปลายด้านหนึ่งของความคิด การมีส่วนร่วมช่วยล้อมกรอบการเคลื่อนไหวของกลุ่มติดอาวุธ

13 ดู Henri Boshoff, Waldemar Vrey and George Rautenbach, “The Burundi Peace Process: From civil war to conditional peace,” Institute for Security Studies (June 2012).

14 ดู Enrico D’Ambrogio “Nepal’s Political Parties And The Difficult Road Towards A New Constitution” European Parliamentary Research Service (November 2014).

15 Ibrahim Ali Amber ‘Oker’, “Community Peace Processes in south central Somalia,” Conciliation Resources (2010), Accord 21.

ในการสร้างความขัดแย้ง รวมถึงผู้ที่ถูกสหประชาชาติให้คำจำกัดความเป็น “ผู้ก่อการร้าย” และรัฐเดี่ยวต่างๆ.

นักบำบัดที่มีประสบการณ์มักจะแย้งว่าการที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นพวกเขาต้องทิ้งระยะเวลาเพื่อที่สิ่งทุกส่วนเข้ามามีส่วนร่วม โดยปราศจากแรงเสียดทานทางการเมือง ยกตัวอย่างเช่น กองกำลังผู้ต่อต้านพระเจ้า (LRA) ในยูกันดาถูกประณามมานานแล้ว แต่ทั้งรัฐบาลยูกันดาและสังคมโลกท้ายที่สุดก็ยังไม่ให้ความรู้เกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมในการไกล่เกลี่ย. 16 เช่นเดียวกันความพยายามที่จะผนวกตาลิบันในอัฟกานิสถานที่ยังคงดำเนินต่อไป 17

“เมื่อผู้ไกล่เกลี่ยมีความตั้งใจที่จะรวมผู้หญิงและภาคประชาชนสังคม, พวกเขาพบทาง”

-Sanam Naraghi Anderlini, เครือข่ายการค้าแรงงานประชาสังคม, ผู้อำนวยการบริหาร

ที่อีกปลายหนึ่งของความคิด,

แนวคิดการมีส่วนร่วมโอบอุ้มภาพประชาสังคม ไม่คิดอาวุธที่ไม่ใช่ประเทศซึ่งเคลื่อนไหวอยู่ในเขตขัดแย้งแต่ก็จะถูกลดความสำคัญ. พวกเค้าจำแนกตั้งแต่ชนกลุ่มน้อยจนไปถึงผู้หญิงเยาวชนและส่วนอื่นๆของสังคม

ในสองทศวรรษที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมันจะเป็นกุญแจสำคัญและเป็นผู้มีส่วนได้เสียใจเวทีบางคนอาจจะแสดงออกผ่านทางองค์กรที่มีอยู่ก่อนหน้า

บางคนอาจมีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวสำคัญๆ หรือ เป็นผู้ตอบโต้ในวิกฤติมนุษยธรรม และมีส่วนร่วมในการสร้างสันติภาพ และความพยายามในการปรองดอง

16 ดู Joanna R. Quinn, “Getting to Peace: Negotiating with the LRA in Northern Uganda,” Human Rights Review (March 2009), vol. 10: no. 1, pp. 55-71.

17 ดู Sean Kane, “Talking with the Taliban: Should the Afghan Constitution Be a Point of Negotiation?,” United States Institute of Peace Special Report (January 2015).

“แมนเดลลาได้กล่าวสรุปต่อคณะมนตรีความมั่นคงว่า ผู้ชายไม่ยินยอมที่จะเกี่ยวพันกับผู้หญิง ในช่วงเย็น เขาจะนั่งและฟัง (ผู้หญิง) และในตอนเช้าเขาจะแนะนำ (ประเด็นของผู้หญิง) เสมือนกับเป็นความคิดของเขาเอง และพวกเขาก็ชื่นชอบความคิดเหล่านั้น ทั้งๆที่ เขากล่าวว่า (ผู้ชาย) มันคือประเด็นของฝ่ายหญิง ไม่ใช่ของเขา...นี่คือวิธีที่เขานำผู้หญิงเข้าสู่สองรอบสุดท้าย”

-Anwarul Chowdhury,

อดีตรองเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

ระหว่างพื้นที่ติดอาวุธกับประชาสังคมที่ไม่ติดอาวุธ

มีความแตกต่างที่หลากหลายของตัวแสดงและสิ่งที่มีตัวตน

จากตัวรัฐบาลถึงพรรคการเมืองและตัวแทนของพวกเขา ผู้นำหัวโบราณ, สังคมธุรกิจ, กลุ่มคนพลัดถิ่น, และการค้าและองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญ

แผนภูมิบนหน้า 21 แสดงแผนที่บางส่วนของตัวแสดงที่เกี่ยวข้อง,

รายละเอียดที่อาจเกิดขึ้นได้ของผู้ใกล้เคียง, ผู้เจรจา, และกลุ่มอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา มีความก้าวหน้าในการรวมตัวของตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐและไม่ติดอาวุธ ในปี 1990 ที่ประเทศกัวเตมาลา

ผู้นำศาสนจักรที่พัฒนาหัวข้ออภิปรายด้านประชาสังคมที่รวบรวมกลุ่มคนท้องถิ่นเข้าด้วยกัน, องค์กรของผู้หญิง, ตัวแทนสหภาพการค้า, และอื่นๆที่แจ้งและกำหนด

สนับสนุนการพูดคุยเรื่องสันติภาพขององค์การสหประชาชาติ เมื่อไม่นานมานี้

องค์การสหประชาชาติได้ระดมความพยายามในการรวมศาสนาและหัวหน้ากลุ่มชนเผ่าในการพูดคุยเรื่องสันติภาพ (เหมือนที่โซมาเลียและอิรัก)

18 ดู “From Civil War to Civil Society: The Transition from War to Peace in Guatemala and Liberia,” The World Bank and The Carter Center (June 1997).

หน้า 21

แผนภูมิ???

ตัวแสดงสากลได้แก่สหรัฐอเมริกา, สหภาพยุโรป, และองค์การสหประชาชาติมี
ยังคงให้การยอมรับกับการปลัดถิ่นและการเนรเทศบุคคลและกลุ่ม มีชื่อเสียงอย่างมากในอิรัก,
อัฟกานิสถาน, ลิเบีย, และซีเรีย โดยไม่คำนึงถึงจุดยืนในสังคมของเขาเอง
ประชาคมระหว่างประเทศได้รับรู้พวกเขาในด้านการเป็นผู้นำที่ถูกต้องตามกฎหมายและร่างฝ่ายค้ำ
นที่มีสิทธิในการเข้าร่วมในกระบวนการสันติภาพและการเปลี่ยนแปลง 9

การวิเคราะห์ทางสถิติที่เกิดขึ้นใหม่สนับสนุนข้อมูลเชิงประจักษ์ 20
ที่ว่า การเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสันติภาพของประชาสังคม ไม่มีผลกระทบในแง่ลบต่อผลลัพธ์
ในความเป็นจริงมันสามารถลดโอกาสความล้มเหลวได้ถึง 50%
การวิจัยเชิงคุณภาพแสดงถึงความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในกระบวนการสันติภาพที่ส
งผลต่อเนื้อหาและคุณภาพในการพูดคุยและการพัฒนาข้อตกลงที่ยั่งยืน 21

การเคลื่อนย้ายเป้าหมายเพื่อผู้หญิง

แม้ว่าพวกเขามีการเคลื่อนไหวไปในทุกความขัดแย้ง
หลักฐานเชิงประจักษ์ในการอุทิศตนและกรอบกฎเกณฑ์ที่แข็งแกร่งของพวกเขาก็มีผล ผู้หญิง
(โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักสร้างสันติภาพผู้หญิง)
ยังคงถูกกั้นออกจากกระบวนการสร้างสันติภาพอีกเป็นจำนวนมาก
มีกลุ่มที่เกี่ยวกับประชาสังคมระหว่างประเทศที่ออกมาแสดงความเห็นเยาะ แต่ทำน้อย

19 ดู Amanda Roth, "The Role of Diasporas in Conflict," *Journal of International Affairs*
(Spring-

Summer 2015); Lisa Laakso and Petri Hautaniemi, *Diasporas, Development and Peacemaking in
the Horn of Africa* (London: Zed Books, 2014).

20 Desirée Nilsson, "Anchoring the Peace: Civil Society Actors in Peace Accords and Durable
Peace," *International Interactions: Empirical and Theoretical Research in International Relations*
(2012), vol. 38: no. 2, pp. 243-266.

21 ดู O'Reilly, Ó Súilleabháin, and Paffenholz, "Reimagining Peacemaking," *International Peace
Institute* (June 2015); see also, Thania Paffenholz, "Results on Women and Gender from the
'Broader Participation' and 'Civil Society And Peacebuilding' Projects," Geneva: The Graduate
Institute of International and Development Studies' Centre on Conflict, Development and
Peacebuilding (April 2015).

การกล่าวถึงการรวมผู้หญิงในกระบวนการสันติภาพมักจะกระตุ้นผู้ทำนโยบายต่างประเทศ
สำหรับตั้งคำถามที่มักจะถูกถามน้อยมากเกี่ยวกับศักยภาพหรือผู้ที่เข้าร่วมจริง
พวกเขาถูกกล่าวหาว่าเป็นอภิสิทธิชนหรืออยู่ในระดับรากหญ้า
มีการตั้งคำถามถึงคุณสมบัติและจุดยืนในสังคมของพวกเขายังเป็นที่น่าสงสัย

“ผู้หญิงแทบจะไม่เคยมีส่วนร่วมในการสนทนาในฐานะกลุ่ม
โดยที่ไม่มีการวิ่งเต้นกับผู้ใกล้ชิดหรือผู้ร่วมเจรจา; ในทางกลับกัน เขตประชาสังคมกลุ่มอื่น เช่น
กลุ่มทางศาสนามักจะถูกรวมไว้โดยมีการไตร่ตรองไว้แล้ว”
เมื่อผู้หญิงได้ถูกรวมไว้ในการจัดการเลือกตั้ง และได้รับโอกาสในการกำหนดกระบวนการเจรจา
พวกเขาจะนำรายการสำคัญไว้ในระเบียบวาระ โดยไม่จำกัดเพศและประเด็นเกี่ยวกับผู้หญิง
ยิ่งไปกว่านั้นผู้หญิงไม่เคยถูกมองว่ามีส่วนร่วมที่ในแง่ลบในการเจรจา

Thania Paffenholz การมีโครงการส่วนร่วมที่สถาบันบัณฑิตแห่งเจนีวา

เกี่ยวกับ ‘การเพิ่มคุณค่า’ หรือ หลักฐานในการช่วยเหลือของพวกเขา ในบางกรณี
ตัวแสดงต่างชาติมีความต้องการที่เกินปกติของผู้ใกล้ชิดผู้หญิง ตัวอย่างเช่น
ระหว่างช่วงการพูดคุยของซีเรียในปี 2014
นักการทูตอาวุโสกล่าวว่าหากผู้หญิงชาวซีเรียสามารถหยุดยั้งกลุ่มหัวรุนแรงได้
(ซึ่งนั่นเป็นการรับรองของพวกเขา) ความสำเร็จที่ไม่มีรัฐบาลใดทำได้ได้รับการแก้ปัญหาแล้ว 22

22 Author was present during the discussions between Syrian women peace activists and a senior governmental envoy, Geneva, Switzerland, January 2014.

ยังมีความเข้าใจผิดๆมายาวนานว่าความต้องการรวมของผู้หญิงได้รับแรงขับเคลื่อนมาจากองค์กรเอกชนเพื่อสาธารณะประโยชน์ตะวันตก และกอบกฏเกณฑ์

“เราไม่สามารถพูดได้ว่าไม่มีผู้หญิงคนใดที่มีความสามารถ มีผู้หญิงจำนวนมากที่มีความสามารถ และเราไม่สามารถแยกประชาชนจำนวนมากกว่าครึ่งออกจากการตัดสินใจ”

- Betty Ogwaro (ทางใต้ของซูดาน) สมาชิกของกลุ่มไกล่เกลี่ยระหว่างกองทัพต่อต้านพระเจ้า (LRA) และรัฐบาลประเทศยูกันดา

ที่ยังรากลึกในอุดมคติแทนที่จะเป็นความจริง

สิ่งนี้รวมถึงการอนุমানที่ผิดเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของผู้หญิงในบริบททางวัฒนธรรมที่กำหนด ยกตัวอย่างเช่น

ประเด็นเรื่องการมีส่วนร่วมของหญิงชาวโซมาเลียในกระบวนการการเปลี่ยนแปลงในปี 2011 ได้ถูกนำขึ้นมา

สมาชิกจำนวนมากของสภาการทูตกล่าวอ้างว่าโซมาเลียเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมแบบอนุรักษ์นิยมที่ซึ่งผู้หญิงไม่มีอำนาจหรืออิทธิพลใดๆ

ถึงกระนั้นสหหญิงชาวโซมาเลียก็ยังคงเจรจากับกลุ่มอัลชาบับเพื่อให้ปล่อยตัวประกัน, เปิดสนามบิน, และจัดหาเสบียงทางการแพทย์ และความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม 23

สถานะของพวกเขาในสังคมและการช่วยเหลือพรรคพวกในการเจรจากับผู้นำทหาร

ก่อตั้งและทำงานค่ายเพื่อปลดประจำการทหารอาสา และกดดันผู้อาวุโสท้องถิ่นในการแทรกแซง

24 เช่นเดียวกับที่ประเทศอัฟกานิสถาน

ผู้หญิงมักจะเจรจากับกลุ่มตาลีบันหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการการเมืองท้องถิ่น

แม้ว่าตัวแสดงต่างชาติจะอ้างต่อว่ากลุ่มตาลีบันจะไม่ทำการเจรจากับผู้หญิง

23 Raised in discussions between Somali women leaders at UN hosted meeting with Author (Nairobi: 2011).

24 ดู Faiza Jama, “Somali Women and Peacebuilding,” Conciliation Resources (2010), Accord 21; Hudda Ibrahim, “Somali Women Mobilizing for Peace,” Somali Current (January 2, 2015).

หน้า 25

กล่องข้อความที่ 2 อะไรคือสิ่งที่ผู้หญิงได้กล่าวไว้
การเข้าร่วม และมติคณะมนตรีความมั่นคง 1325

การเลือกข้อค้นพบสำคัญ 25

1. หลายรัฐบาล, คณะผู้ทำงานขององค์การสหประชาชาติ, และองค์กรภาคประชาสังคม (CSOs) ยังคงไม่ตื่นตัว,
หรือมีความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับระเบียบวาระเรื่องมติความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1325
2. รัฐบาลและผู้ใกล้เคียงต่างชาติไม่ทำงานของพวกเขา
รวมถึงเสียงของผู้หญิงไม่ใช่ส่วนหนึ่งของขั้นตอนการดำเนินงานขั้นพื้นฐานของรัฐบาลหรือผู้ใกล้เคียงในกระบวนการสันติภาพ
3. การมีโชค, ไม่จัดเข้าระบบ,
ยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนการแทรกแซงที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้หญิง
4. ผู้บริจาคไม่ได้ทำในสิ่งที่กล่าวไว้
มีการขาดการสื่อสารกันระหว่างนโยบายของมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ 1325 และการกระทำ, โปรแกรมช่วยเหลือ, และการแทรกแซงทางการทูตในช่วงที่มีการขัดแย้ง
5. การเข้าร่วมเจรจาขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ว่า “คุณคือใคร, คุณมีกำลังทหารไหม”

25 Sanam Anderlini and John Tirman, “What the Women Say: Participation and UNSCR 1325, A Case Study Assessment.” MIT Center for International Studies/ICAN, October 2010.

ดูเหมือนว่ามีผู้หญิงที่มีคุณสมบัติในการเข้าร่วม

ถ้าหากพวกเขาเป็นผู้นำที่มีประสบการณ์ในระดับสูงในการเจรจา

และมีรากฐานนักกิจกรรมกับพรรคใหญ่ๆ แม้กระนั้น ก็ไม่มีอะไรรับประกันได้

คุณสมบัติของตัวแสดงคือความสามารถในการลดความรุนแรงลง

6. การพูดคุยเรื่องสันติภาพไม่ใช่การแสวงหาสันติภาพที่ครอบคลุม

แม้ว่าเค้าจะมุ่งเน้นกับการสู้รบ การจัดการด้านการเมือง

และการจัดการปัญหาที่เหมาะสมกับกลุ่มอภิสิทธิชนทางการเมือง

7. รัฐบาลหลายแห่งและตัวแสดงต่างชาติพูดสนับสนุนการคำนึงถึงผู้หญิง

แต่ไม่สนับสนุนพวกเขาในการแทรกแซงที่สำคัญ

8. การสร้างความสามารถสำหรับผู้หญิง ไม่เชื่อมโยงกับประเด็นด้านสันติภาพ

และความมั่นคงโดยตรง แม้ว่าจะมีการฝึกอบรม

แต่พวกเขาก็ไม่มีการเตรียมความพร้อมให้ผู้หญิงอย่างเพียงพอที่จะรับมือกับประเด็นหลักหลาย

ๆ ประเด็น เช่น เรื่องการปกครอง และการแบ่งอำนาจ

การจัดการคำถามเกี่ยวกับ กระบวนการของสันติภาพทำ ‘อย่างไร’

แม้ว่าจะมีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงในการไกล่เกลี่ยและการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง
อีกทั้งการเข้าใจกฎเกณฑ์ของความสัมพันธ์ระดับสูง

ในกระบวนการสันติภาพแบบเป็นทางการส่วนมาก

การต่อต้านและความเข้าใจผิดของการรวบรวมผู้หญิงยังมีผลอยู่จริง

นักสร้างสันติภาพผู้หญิงส่วนมากถูกจำกัดออกการกระบวนการสันติภาพที่มีอิทธิพลต่ออนาคตของ
ประเทศของพวกเขา พวกเขาพบความท้าทายจากอุปสรรคในการเข้าร่วม เช่น

ขาดมุมมองทางการเมืองระหว่างผู้ไกล่เกลี่ยและบุคคลที่สามในการเจรจา

เผชิญหน้ากับคำถามเกี่ยวกับความชอบธรรมและความเชี่ยวชาญ หรือการปฏิบัติการเฉพาะกิจ

การยอมรับสิ่งนี้ เครือข่ายการดำเนินงานประชาสังคม (ICAN) และพันธมิตรองค์กร 26

นำประชาสังคม, รัฐบาล, และองค์กรต่างประเทศมาไว้ด้วยกัน

ในการประชุมสัมมนาเมื่อเดือนมิถุนายน ปี 2014 เรื่อง “การเจรจาเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า”

การประชุมสัมมนา

การประชุมแสดงความคิดเห็นนอกเหนือไปจากคำถามว่าทำไมปัญหาเรื่องการมีส่วนร่วมเพื่อถามว่า

มันถูกปฏิบัติอย่างไร ผู้เข้าร่วมได้อภิปรายเกี่ยวกับความท้าทายที่เกิดขึ้นประจำ

และทางแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ต่อความท้าทายที่เกิดขึ้นในกระบวนการปัจจุบัน

ภายหลังจากการสัมมนา ที่ปรึกษาท้องถิ่นและการสัมภาษณ์เพื่อเริ่มต้นสันติภาพที่ดีกว่า,

เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า (BPT) ใน

ส่วนที่ 2 ได้ระบุอุปสรรค 6 อย่างใน (ส่วนที่1)

และเสนอกรอบต่างๆแต่ครอบคลุมเพื่อให้โครงสร้างและระบบการมีส่วนร่วมของนักสร้างสันติภาพผู้หญิงและมุมมองทางเพศในการไกล่เกลี่ยและกระบวนการสร้างสันติภาพ (ส่วนที่2)

ใครคือ “นักสร้างสันติภาพผู้หญิง”

“นักสร้างสันติภาพสตรี” หมายถึงบุคคล และ ผู้หญิงผู้นำองค์กรที่ไม่พัวพันกับความรุนแรง;

พวกเขาพูดคุยก่อนสันติภาพ และสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและสิทธิสตรี

บางคนสนับสนุนความยุติธรรม

บางคนทำงานเพื่อระบุผลกระทบของความขัดแย้งและ/หรือส่งเสริมสันติภาพในมุมมองทางเพศ

พวกเขามักจะเป็นคนกลุ่มแรกที่เรียกร้องสันติภาพและยังคงเป็นกลุ่มที่ไม่สำคัญ (ดูกล่องข้อความที่

3 ตัวอย่างเกณฑ์เพื่อใช้ระบุประชาสังคมเพื่อรวมในการไกล่เกลี่ย)

26 UN Women, United States Institute of Peace, The Institute for Inclusive Security, Women in International Security, Crisis Management Initiative, Athena Consortium, The Global Network of Women Peacebuilders, Swisspeace.

ส่วนที่ 2

เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า

คำแนะนำของการมีส่วนร่วมในกระบวนการสันติภาพและการเจรจา

มีการจัดการที่ดีก่อนหน้านี้เกี่ยวกับการขยายและมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการไกล่เกลี่ย
โซครายที่การกระทำนี้เป็นการเฉพาะกิจ มีงานจัดหาเงินทุน แต่ไม่มีการสนับสนุนด้านทหาร
หรือมีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้หญิง

แต่กลับไม่ได้การสนับสนุนทางด้านเทคนิคหรือเงินทุน

บ่อยครั้งที่ขาดระดับการส่งตัวแสดงสันติภาพและระบุแนวคิดของ ‘สันติภาพ’

ที่สร้างในกระบวนการ

เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่าเสนอกรอบการทำงานง่ายๆเพื่อหลีกเลี่ยงการปฏิบัติเฉพาะเรื่อง,
กระตุ้นวิธีการที่เป็นระบบและครอบคลุมกระบวนการสันติภาพทุกขั้นตอน
และพัฒนาการปฏิบัติการสร้างสันติภาพและการไกล่เกลี่ย

อะไรคือเครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า

เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่าคือการเปิดแหล่งข้อมูลเพื่อช่วยในการพัฒนาการไกล่เกลี่ยโดยเน้นที่ค
วามเป็นระบบและโครงสร้างการมีส่วนร่วมของ:

- ไม่ใช่ความรุนแรง และ ก่อนสันติภาพ และ ความเท่าเทียมกันขององค์กรประชาสังคม
โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักสร้างสันติภาพผู้หญิง

- มุมมองทางเพศในประเด็นสำคัญของการพูดคุยเรื่องสันติภาพ

ไม่มีวิธี “เพียงหนึ่งอย่างที่สามารเข้ากับทุกอย่าง”

เครื่องมือที่เน้นความสำคัญของส่วนประกอบที่สามารถปรับใช้ในแต่ละสถานการณ์เพื่อรับรองกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ

เครื่องมือนี้มีไว้เพื่อใคร

เครื่องมือนี้มีไว้สำหรับรัฐบาลของบุคคลที่สาม รวมถึงองค์กรพหุภาคี, องค์กรเพื่อสาธารณะประโยชน์แห่งชาติและระหว่างประเทศ, ฝ่ายเจรจา, และกลุ่มอื่นที่เกี่ยวข้อง:

1. การไกล่เกลี่ยความขัดแย้งหรือวิกฤต;
2. การสนับสนุนเงินทุน, หรือ การรับประกันการไกล่เกลี่ย
3. การมีส่วนร่วมกับการแก้ไขความขัดแย้งอย่างยั่งยืน, และการลดความเสี่ยงของกระบวนการที่บกพร่องที่สามารถนำไปสู่การกลับมาใหม่หรือความรุนแรงที่มากขึ้น
4. จัดเตรียมการเรื่องมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติด้านการโต้เถียงเรื่องการไกล่เกลี่ยเพื่อสันติภาพ
5. จัดเตรียมระเบียบวาระเรื่องผู้หญิง, สันติภาพ, และความมั่นคง (มติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ 1325, และการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง); และ
6. สนับสนุน และ/หรือ เรื่องควบคุมการมีส่วนร่วมของกลุ่มประชาสังคมในกระบวนการสันติภาพและมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ 1325

ทำไมการมีส่วนร่วมถึงมีความจำเป็น

การมีส่วนร่วมของประชาชนนำมาซึ่งความชอบด้วยกฎหมายและความยั่งยืนตลอดกระบวนการ:

- การเพิ่มขึ้นของกระบวนการการซื้อหุ้นมหาชนและการครอบครองของประชาชน และการลดความพยายามโดยการไม่รวมกลุ่ม หรือหยุดกระบวนการ;
- ฝ่ายเจรจาสงครามที่ซึ่งต้องรับผิดชอบในการสมดุลของการแบ่ง 'อำนาจ' และ 'ความรับผิดชอบ' ต่ออนาคตของสังคม;
- สนับสนุนเจตนาธรรมณ์ทางการเมืองในหมู่ฝ่ายที่ทำสงครามการยุติความรุนแรงและการแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี;
- กล่าวถึงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับมนุษยธรรมและความมั่นคงของมนุษย์;
- ให้ทางเลือกในการแก้ปัญหา;
- ขยายความเข้าใจร่วมกันเรื่องแนวความคิดและการปฏิบัติด้านสันติภาพและการรวบรวมสติปัญญาในการสร้างสันติภาพ; และ
- เพิ่มความเป็นไปได้ของความสำเร็จในการบรรลุการปฏิบัติตามข้อตกลง

ส่วนที่ 1

อุปสรรคที่พบบ่อยและนวัตกรรมในการแก้ปัญหา
แบบอย่างเพื่อใช้ร่วมกับการสร้างสันติภาพ

กระบวนการสันติภาพเปรียบเสมือนการปฏิรูปสังคม

กระบวนการปฏิรูปสันติภาพและการเมืองมีจุดมุ่งหมายอันยาวนานในการยุติความรุนแรงและแก้ปัญหาความขัดแย้งด้านการใช้อาวุธ แต่อย่างไรก็ตาม

กระบวนการเหล่านี้ให้โอกาสสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิรูปประเทศโดยความขัดแย้งหรือวิกฤตพวกเขาสามารถและควรนำไปสู่สถาบัน, การเลือกตั้ง, ปรับระบบยุติธรรมให้ทันสมัย, โครงสร้างอำนาจแบบใหม่,

และความสัมพันธ์ในสังคมที่กล่าวถึงรากฐานของสาเหตุและผลลัพธ์ของความขัดแย้ง การเคลื่อนไหวของประชาชนทั่วโลกที่เรียกร้องการเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครอง ยังมีการเรียกร้องนอกเหนือจากเป้าหมายระยะสั้นของกระบวนการสันติภาพ - การยุติความรุนแรง - ไปสู่เป้าหมายระยะยาว เช่น ความสงบสุขที่ยั่งยืนและการปฏิรูปสังคม

“พวกเราต้องการผู้หญิงเพราะพวกเขาเสนอประเด็นเรื่องเพศและชนกลุ่มน้อย และกล่าวถึงการปกครองและคำนึงถึงสังคม พวกเขาเจรจาและปฏิบัติอย่างซื่อสัตย์”

- เอกอัครราชทูต Don Steinberg

ประธานและประธานกรรมการบริหารของ World Learning

และอดีตนักการทูตสหรัฐอเมริกาประจำเองโกล่า

การร่วมของผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพในการะบวนการสร้างสันติภาพเป็นขั้นตอนสำคัญในการปฏิรูปวิธีการสร้างสันติภาพ แม้กระนั้นมันยังคงเป็นสิ่งที่ยากที่จะเข้าใจ เนื่องจากอุปสรรคที่พบด้านล่าง กระบวนการขั้นตอนของเครื่องมือสันติสุขที่ดีกว่า (BPT) เพื่อใช้เอาชนะอุปสรรค 6 อย่างต่อไปนี้

อุปสรรคที่ 1: “เราเป็นตัวแทนของทุกคน” ฝ่ายที่ขัดแย้งไม่ยอมรับผู้หญิงเข้าร่วมโต๊ะ

อุปสรรคที่ 2: “ผู้ไกลเกลี่ยไม่สามารถทำทุกอย่าง” หรือไม่ได้ให้สิทธิแก่ผู้หญิงในการเข้าร่วม

อุปสรรคที่ 3: “ใครคือผู้หญิงเหล่านั้น”

การตั้งข้อสงสัยต่อความชอบด้วยกฎหมายสำหรับผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพ

อุปสรรคที่ 4: “สิ่งนี้ไม่คำนึงถึงผู้หญิง” ประเด็นเรื่องกำลังทหารและความมั่นคงเน้นเรื่อง ‘กลวิธี’ และ ‘ความไม่สอดคล้อง’ กับประชาสังคม

อุปสรรคที่ 5: “ฉันอยู่ที่นี้เพราะสิ่งอ้างอิงของฉัน” เมื่อตัวแทนฝ่ายหญิงพูด “เราไม่ได้เป็นตัวแทนผู้หญิง”

อุปสรรคที่ 6: “การแยกผู้หญิงออกนั้นเป็นเรื่องทางวัฒนธรรม” และ “โต๊ะสันติภาพไม่ใช่ที่ที่จะจัดการกับความเท่าเทียมทางเพศ”

อุปสรรคที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะของกระบวนการสันติภาพ - รูปแบบที่ถูกต้อง - และการก้าวข้ามความหลากหลายในพื้นที่การสนทนา

การเตรียมพร้อม/ทีมใกล้เคียงการกำหนด/กระบวนการออกแบบ
สันติภาพ/ข้อตกลงการดำเนินงาน
สันติภาพ/การปฏิบัติตามกระบวนการใกล้เคียง

อุปสรรคที่ 1

“เราเป็นตัวแทนทุกคน”

ฝ่ายที่ขัดแย้งจะไม่ยอมรับผู้หญิงเข้าร่วมโต๊ะ

ประสบการณ์และการวิจัยแสดงให้เห็นว่าฝ่ายสงครามได้มีการเปิดการปฏิสัมพันธ์กับตัวแสดงประชาสังคม, ผู้อาวุโสที่เป็นที่รู้จัก, และผู้นำศาสนา แต่คำถามเกี่ยวกับผู้หญิงยังคงถูกต่อต้านในบริบทส่วนมาก

ในขณะที่อีกฝ่ายอาจกล่าวได้ว่าการแยกเอาผู้หญิงออกนั้นเป็นเรื่อง ‘ทางวัฒนธรรม’

ข้อมูลเสนอมันถือเป็นสากลและเป็นเครื่องกีดขวางด้านบรรทัดฐานทางเพศ

ขอโทษสำหรับการกีดกันผู้หญิงออกไปจากเรื่อง ‘เพราะพวกเขาไม่ผ่านเกณฑ์คุณสมบัติ’ ถึง

‘มันไม่ปลอดภัยสำหรับพวกเราในการเดินทาง’ แม้ว่าในตอนนี้อยู่ที่ชายแดนเขตสงคราม

วิธีการเอาชนะอุปสรรคนี้:

1. ตีกรอบการรวมผู้หญิงในฐานะที่ให้ประโยชน์ต่อฝ่ายที่ทำสงครามเพราะว่า (a) มันเป็นการเพิ่มที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยการแสดงความใส่ใจในการเลือกตั้ง และ (b) มันบ่งบอกความสำคัญของการเจรจาและพัฒนาความเข้าใจในประเด็นสำคัญที่มีผลกระทบต่อประชาชนสามัญ
2. สนับสนุนพรรคการเมืองให้แต่งตั้งผู้หญิงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและมีความผูกพันกับผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพ
3. ให้คำสรุปเกี่ยวกับเพศในหัวข้อระเบียบวาระ
ดังนั้นตัวแทนสามารถเข้าใจว่าผู้หญิงและผู้ชายได้รับผลกระทบและตอบสนองต่อสงคราม

4. สนับสนุนการเกี่ยวข้องของสมาชิกสภาผู้หญิงหรือผู้หญิงจากโครงสร้างทางการปกครอง
5. เสนอแรงจูงใจแง่บวก เช่น ที่นั่งที่เพิ่มขึ้นสำหรับพรรคการเมืองที่มีผู้หญิงจำนวนมาก
6. กำหนดจำนวนขั้นต่ำของผู้หญิง; ถ้าหากไม่มีผู้หญิงเข้าร่วม ที่นั่งนี้ก็ต้องปล่อยว่าง
7. อำนวยความสะดวกด้านการปฏิสัมพันธ์ของผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพกับพรรคการเมืองที่ขัดแย้งในหัวข้อที่มีผลกระทบต่อชุมชนและการทำงานด้านสันติภาพ
8. ขณะที่ผู้หญิงรวมอยู่ในคณะผู้แทน
แยกพวกเขาออกมาต่างหากเพื่อให้การสนับสนุนและเชื่อมต่อกับผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพ
9. สนับสนุนนักการทูตให้สร้างทีมสนับสนุนความเชี่ยวชาญด้านเพศของผู้นำผู้หญิงท้องถิ่นให้
ปฏิรูปและแนะนำผู้ไกล่เกลี่ยและทีมของพวกเขา

ในโคลัมเบีย ผู้หญิงได้รับมอบหมายในคณะอภิปรายทางการเมือง
เนื่องจากความเชี่ยวชาญและความรู้ของพวกเขา; ในขณะเดียวกัน,
พวกเขาเปิดรับการมีส่วนร่วมของผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพ ตลอดกระบวนการ โคลัมเบีย
ความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางที่ 1 และแนวทางที่ 2
กระบวนการสนับสนุนอิทธิพลของผู้หญิงในวงการสันติภาพ ในปี 2013
การประชุมสุดยอดเรื่องผู้หญิงและสันติภาพ มีการรวมตัวของผู้หญิงจำนวน 449
คนและเสนอข้อเสนอแนะเรื่องการบรรลุข้อตกลงสันติภาพการ 6 ประการ
ที่ซึ่งถูกเสนอภายหลังต่อกลุ่มเจรจา

อุปสรรคที่ 2:

“ผู้ไกล่เกลี่ยไม่สามารถทำทุกอย่าง”

หรือไม่พิจารณาการรวมกันของลำดับความสำคัญของคู่หญิง

ให้การยุติความรุนแรงเป็นภาวะเร่งด่วน

ผู้ไกล่เกลี่ยมักจะสันนิษฐานว่าคู่หญิงไม่มีความเกี่ยวข้อง โดยตรงกับการไกล่เกลี่ยในระยะเริ่มต้น

บางคนกังวลว่าการมีส่วนร่วมของคู่หญิงจะทำให้กระบวนการที่ซับซ้อนมีความยุ่งยาก หรือ

“มีภาระมากเกินไป” ในวงการเจรจา และเป็นการเพิ่มความเสี่ยงที่ตะลึงเหลว

แม้ว่าเขาจะชื่นชอบการรวบรวม “ผู้ไกล่เกลี่ยไม่ใช่พระเจ้า”

และไม่สามารถแนะนำคู่หญิงให้เข้ามามีส่วนร่วมได้ตลอด

แต่การวิจัยแสดงการรวมคู่หญิงไว้เป็นเป้าหมายที่ควรค่าแก่ความพยายาม

คู่หญิงเป็นผู้เล่นสำคัญที่สามารถยุติสงครามและสร้างสภาพแวดล้อมในการสนทนาให้ดำเนินต่อไป

วิธีการเอาชนะอุปสรรคนี้:

1. เมื่อมอบหมายนักการทูต หรือ ผู้ไกล่เกลี่ย ควรแน่ใจว่าการนำของมติดณะมนตรีความมั่นคง 1325 ไปปฏิบัติเป็นคำสั่งของพวกเขา
2. ตัวแสดงมือที่สามผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้รวมคู่หญิง (ตัวอย่างเช่น กลุ่มของเพื่อนของคู่หญิง, สันติภาพ, และความมั่นคง), และค้นหาการสนับสนุน:
 - การนำการร่วมกับผู้ไกล่เกลี่ยอย่างไม่เป็นทางการหมายถึงหน้าที่เชิงบรรทัดฐาน ผลกระทบเชิงบวกของคู่หญิงเรื่องความมีประสิทธิภาพ และประสบการณ์ในกระบวนการไกล่เกลี่ยแห่งอื่น
 - ส่งเสริมหรือเรียกประชุมคู่หญิงผู้สร้างสันติภาพและนักการทูต

ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นระบบตั้งแต่เริ่มกระบวนการ

- เรียกร้องนักการทูตให้รายงานเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มผู้หญิงอย่างเป็นทางการ
 - ทำให้แน่ใจว่าทีมใกล้เคียงได้นำประสบการณ์เรื่องเพศ / การรวมที่ปรึกษาตั้งแต่เริ่มต้นด้วยวิธีการให้เงินทุนและการควบคุมการนัดหมาย
3. เรียกอดีตนักการทูตที่มีส่วนร่วมกับผู้หญิงกลับมาและจัดหาแบบจำลองว่าทำอะไรจึงสามารถบรรลุรวบรวม
 4. ให้ตัวอย่างและการอ้างอิงจากผู้ใกล้เคียงและนักการทูตคนอื่นเกี่ยวกับผลประโยชน์และประสิทธิภาพแง่บวกของการรวบรวมผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพลงในกระบวนการ
 5. ให้ตัวอย่างในการสื่อสารเรื่องเพศในข้อตกลงที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่แตกต่าง
 6. ปรึกษายองค์กรต่างชาติดกับผู้เชี่ยวชาญด้านผู้หญิง, สันติภาพ, และความมั่นคง และปรึกษานักสร้างสันติภาพผู้หญิงท้องถิ่นเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนอย่างดีที่สุดกับพวกเขา

ในปี 2014 แมรี โรบินสัน นักการทูตพิเศษขององค์การสหประชาชาติปล่อยโครงการ Great Lakes Women's Platform for the Peace, แผนงานความมั่นคงและความร่วมมือ เพื่อส่งเสริมบทบาทของผู้หญิงในการปฏิบัติงานข้อตกลงสันติภาพใน DRC และในภูมิภาค แนวนโยบายด้านเงินทุนนักสร้างสันติภาพผู้หญิงและเชื่อมโยงพวกเขาในคณะกรรมการดำเนินงานของประเทศและภูมิภาค - ที่ซึ่งแยกผู้หญิงออกจากความเป็นสมาชิกอย่างเป็นทางการ

อุปสรรคที่ 3

“ใครคือผู้หญิงเหล่านี้”

ตั้งข้อสงสัยต่อความชอบด้วยกฎหมายสำหรับผู้หญิงผู้สร้างสันติภาพ

การตั้งข้อสงสัยเรื่องความชอบด้วยกฎหมายของกลุ่มหรือบุคคลเป็นวิธีที่แน่นอนของการกันพวกเขาออกจากกระบวนการไกล่เกลี่ย ในการรวมผู้หญิง คำถามเกี่ยวกับ ‘ความชอบธรรมโดยกฎหมาย’ มันจะถูกยกขึ้นมาถามบ่อยครั้ง พวกเขาถูกวางโครงสร้าง ถ้าไม่ใช่ ‘สามัญชน’ ก็เป็น ‘อภิสิทธิ์ชน’ - ดังนั้นการขาดความน่าเชื่อถือและหลักฐานอ้างอิงในการเข้าร่วมการพูดคุยด้านสันติภาพ

ในขณะเดียวกัน กลุ่มประชาสังคมอื่นๆ เช่น

ผู้นำศาสนาหรือผู้อาวุโสมีแนวโน้มที่จะถูกรวมไว้โดยไม่ต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคเรื่องคุณสมบัติ

อย่างไรก็ตาม

ความถูกต้องตามกฎหมายของกลุ่มที่ถือวาทะและใช้ความรุนแรงแทบไม่เป็นคำถาม

เพราะว่าพวกเขาสามารถทำให้กระบวนการเสียหายผ่านการบังคับ

พวกเขามักจะเชื่อเชิญให้เข้าร่วมโดยไม่มีข้อสงสัย

ความเสี่ยงสองมาตรฐานนี้จึงใจความรุนแรงโดยดลให้รางวัลแก่ผู้ก่อความขัดแย้งโดยการให้เข้าร่วม

ขณะที่การมองข้ามนักสร้างสันติภาพผู้หญิงและกรรมการตัวแสดงประชาสังคมสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยไม่ใช้ความรุนแรง

วิธีการเอาชนะอุปสรรคนี้:

1. การวิจัยประวัติศาสตร์ของผู้นำผู้หญิงเรื่องสันติภาพระหว่างช่วงความขัดแย้ง การระดมพลและเพิ่มปริมาณ และการทำงานในการสร้างสันติภาพ, การเจรจายุติสงคราม, และรูปแบบการเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม

2. การปฏิเสธข้อโต้แย้งที่อ้างว่าผู้หญิง ‘อภิสิทธิ์ชน’ หรือ ‘สามัญชน’ หรือที่ไม่ผ่านคุณสมบัติ โดยสะท้อนและตั้งคำถามเรื่องคุณสมบัติของผู้ชายในสารบบ
3. แนะนำสูตรสำหรับกระบวนการ ‘การรวมพี่พอเพียง’ กับหลักเกณฑ์สำหรับการรวมประชาสังคมบนพื้นฐานของค่านิยม, ความสามารถ, และเขตเลือกตั้ง (ดูกล่องข้อความที่ 3 ตัวอย่างเกณฑ์เพื่อใช้ระบุประชาสังคมเพื่อรวมในการไถ่เกี้ยว)
4. สนับสนุนความพยายามของผู้หญิงเพื่อจัดการการให้คำปรึกษาประชาชนเพื่อพัฒนาการประกาศทั่วไปสำหรับกระบวนการและการเห็นด้วยกับการกระบวนการเลือกตั้งเพื่อตัวแทนของพวกเขา

แม้ว่าผู้หญิงจะมีบทบาทที่เด่นชัดในการเจรจาเรื่องสงครามท้องถิ่นในซีเรีย พวกเขาจำนวนมากก็ยังคงถูกกันออกจากตัวแทนการพูดคุยเพื่อสันติสหประชาชาติที่เจนีวาเมื่อต้นปี 2014 ในขณะที่การสนับสนุนอำนาจของรัฐบาลคนกลางเรื่อง อิทธิพลทางการเมืองเพื่อความปลอดภัยในการประชุมระหว่างนักสร้างสันติภาพผู้หญิง และนักการทูตองค์การสหประชาชาติเพื่อซีเรีย ขณะที่ผู้แทนผู้หญิงไม่ได้รับการอนุญาตให้เข้าร่วมการพูดคุยนั้น พวกเราได้รับผลประโยชน์จากการเข้าร่วมก่อนหน้านี้ในกระบวนการอย่างเป็นทางการ แรงกดดันภายนอกในการรวมผู้หญิงเป็นตัวกระตุ้นในการปฏิสัมพันธ์ ปัจจุบันจากภายนอกซีเรียโดย ตัวแทนในแนวทางที่ 1 มีความเข้มข้นกว่ากระบวนการไถ่เกี้ยวที่เป็นทางการอื่นๆ

กล่องข้อความที่ 3 ตัวอย่างเกณฑ์เพื่อใช้ระบุประชาสังคมเพื่อรวมในการไถ่เกื้อ

ในสภาพแวดล้อมของความขัดแย้ง มีกลุ่มประชาสังคมใหม่และเก่า เพื่อรวมในการไถ่เกื้อ
กลุ่มของกฎเกณฑ์จำเป็นเพื่อใช้ระบุว่าการประชาสังคมไหนนำมาซึ่งการพูดคุยเพื่อสันติภาพ
เกณฑ์ตัวอย่างต่อไปนี้ได้มาจากการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านการไถ่เกื้อต่างชาติและการสนับสนุน
สันติภาพทั่วโลก

ค่านิยมและความรับผิดชอบ:

- การแก้ปัญหาความขัดแย้งโดยไม่ใช้ความรุนแรงและสันติภาพ;
- สิทธิมนุษยชน, สิทธิผู้หญิง, และสันติภาพ;
- ความอ่อนไหวทางเพศในประเด็นด้านความมั่นคงและการปกครอง;
- อิสรภาพการเมือง และ/หรือ ไม่เกี่ยวข้องกับพันธมิตร;
- การเป็นตัวแทน/ การรวมของกลุ่มที่หลากหลาย เช่น ผู้หญิง, วัยรุ่น, ชนกลุ่มน้อย, และประชากรตามชายแดน

ความสามารถอย่างน้อยหนึ่งอย่างในพื้นที่เหล่านี้:

- ประสบการณ์ในทางปฏิบัติ และความเข้าใจในความเป็นจริงขั้นพื้นฐานเรื่องเพศ;
- การบันทึกของผู้หญิงที่เป็นตัวแทน / ประชาสังคม;
- การจัดหาความช่วยเหลือ, การกู้คืนช่วงต้น, ทางเลือกในการดำรงชีวิต;

- การเข้าถึงกลุ่มติดอาวุธ และ/หรือ การป้องกันการสรรหาเข้ากองกำลังทหาร
- การลดอาวุธ/ การคืนสู่ที่อยู่และประชากร/ การรักษาความปลอดภัยชุมชน;
- ประสบการณ์การไกล่เกลี่ย/ การสร้างสันติภาพ - โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางสังคม;
- การส่งเสริมการร่วมมือในการทำงานและสันติภาพของวัฒนธรรม;
- ให้ความสนใจประเด็นเรื่องความยุติธรรมและการปรองดอง และการทำงานกับผู้เสียหาย;
- ประเด็นเรื่องทรัพยากร, รวมทั้งทรัพยากรชาติและสิทธิที่ดิน, และความเข้าใจเรื่องชุมชนท้องถิ่นและความต้องการของผู้หญิง;

ลักษณะของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

องค์กรอาจจะแตกต่างในเชิงลึกหรือเชิงกว้างของผู้ลงคะแนนเสียง

แต่จะมีประโยชน์หากรวมองค์กรที่มี:

- ความสัมพันธ์กับผู้ลงคะแนนเสียง “เป็นฐาน”;
- กลไกการให้เสียงตอบรับเพื่อแจ้งและรับฟังจากชุมชนท้องถิ่นรวมถึงชนกลุ่มน้อย;
- ความสามารถในการรวมพลและอิทธิพลต่อมติมหาชน;
- ตัวแทนที่หลากหลายของผู้หญิง, วัยรุ่น, ชนกลุ่มน้อย, และ/หรือ ภูมิศาสตร์/สมาชิกชนกลุ่มน้อย, พื้นที่/ชุมชนทางกับศาสนา

อุปสรรคที่ 4:

“สิ่งนี้ไม่คำนึงถึงผู้หญิง”

ประเด็นเรื่องกำลังทหารและความมั่นคงเน้นเรื่อง ‘กลวิธี’ และ ‘ความไม่สอดคล้อง’ กับประชาสังคม

บางคนโต้แย้งว่าผู้หญิงไม่จำเป็นต้องรวมในการเจรจาสันติภาพ

เพราะว่าประเด็นด้านการทหารและความมั่นคงไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พวกเขาคำนึงถึง ในทางกลับกัน มีมุมมองความคิดที่เรียกว่า “ประเด็นเรื่องผู้หญิง” ไม่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งเน้นด้านวาระความมั่นคง แต่สิ่งนี้มองข้ามบทบาทสำคัญของประเด็นนี้ในพลวัตความขัดแย้ง -

จากความรุนแรงทางเพศถึงความต้องการด้านความมั่นคงของพลเรือนในช่วงสงคราม

ตอนที่พวกถูกรวมในการเจรจาเพื่อสันติภาพ ผู้หญิงขยายกลุ่มประเด็นที่ต้องอภิปรายอย่างต่อเนื่อง ยกประเด็นเรื่องความมั่นคงและการพัฒนาระยะสั้นและระยะยาว

สิ่งนี้ช่วยลดเหลืออย่างสูงสุดในการผลักดันข้อตกลงที่ครอบคลุมมากกว่าและทำให้สันติภาพยั่งยืนมากกว่า

วิธีการเอาชนะอุปสรรค:

1. ชี้แนะว่าหัวข้อส่วนใหญ่เรื่องการเพิ่มผู้หญิงเกี่ยวข้องกับความมั่นคง รวมถึงความรู้ของพื้นที่ทำเหมือง, การคุกคาม, และความต้องการความมั่นคงของพลเมืองที่ตัวแสดงติดอาวุธอาจจะไม่ยกขึ้นมา
2. ไหวพริบในการเข้าใจของผู้หญิงในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของความรุนแรงและการเฝ้าสังเกต ความเสี่ยง พวกเขามักจะเคลื่อนที่มากในสภาพแวดล้อมที่มีความขัดแย้งและมีความรู้ท้องถิ่นอันมีค่าในการแบ่งปัน
3. ทราบว่าผู้หญิงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับสังคมของเขาและสามารถทำหน้าที่สมาชิกที่ดีเยี่ยมเพื่อ ยุติสงคราม / เฝ้าสังเกตทีม

4. จำไว้ว่านักสร้างสันติภาพผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะเชื่อในสังคมของเขา; พวกเขาจะสนับสนุนการสำรวจการรับรู้และสะสมข้อมูลที่มีค่าเรื่องความคิดเห็นของพลเมืองสำหรับภัยคุกคามความปลอดภัย, การยุติสงคราม, และเรื่องอื่นๆ
5. ควรระวังว่าความขัดแย้งที่เกี่ยวเนื่องกับความรุนแรงเรื่องเพศเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ความขัดแย้งแย่ง และทำให้เกิดความเปราะบางของข้อตกลงเรื่องการยุติสงคราม; ถ้าหากระหว่างการพูดคุยเรื่องสันติภาพ, มันสามารถสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการกว้าง และจำกัดความเสียหายถ้าหากการพูดคุยล้มเหลว

ในเดือนตุลาคม ปี 2010 การประชุมพรรคการเมืองของประชาชนมินดาเนา ได้ปล่อยการรวบรวมของผู้หญิงทั้งหมดของฝ่ายป้องกันพลเรือนเคลื่อนทัพเพื่อดูแลเรื่องสัญญาการหยุดยิง ผู้หญิง 30 คนแรกมาจากพื้นฐานชนเผ่าและศาสนาที่ต่างกันจากประเทศฟิลิปปินส์ หลายคนยืนเด่นอย่างหนักเพื่อการให้ความสนใจมากขึ้นเรื่องประสบการณ์ด้านสงครามใจของผู้หญิงและการเข้าร่วมใน มติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ 1325 อายุระหว่าง 20 ถึง 62 ปี พวกเขาถูกวางกำลังไว้ทั่วพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งของมินดาเนา พร้อมกับคำสั่งการที่ชัดเจนเรื่องการเฝ้าสังเกตความปลอดภัยของพลเรือนชุมชน ต้องมั่นใจว่าฝ่ายที่ขัดแย้งให้ความเคารพในการสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์, เฝ้าระวัง, และให้ความช่วยเหลือประชาชนในท้องถิ่นและระบบตรวจจับการบุกรุก และการเป็นเจ้าของท้องที่และการเข้าร่วมเพื่อกระบวนการสันติภาพ ในขณะที่กองกำลังทหารบางหน่วยและผู้นำศาสนาบางคนสงสัยตั้งแต่แรกเริ่มผู้หญิง การตอบสนองของชุมชนจะเป็นด้านบวก คุณสมบัติที่หลากหลาย พวกเขา การแบ่งระหว่างความแตกต่างของชุมชนที่สู้รบกัน และเนื่องจากสมาชิกของกลุ่มอาศัยอยู่ในสงคราม พวกเขาจึงรู้สึกสนใจอย่างมาก และคำสัญญาต่อชุมชนและความสมัครใจในการมีส่วนร่วมกับกองกำลังทหารและการก่อกบฏ

อุปสรรคที่ 5:

“ฉันอยู่ที่นี้เพราะสิ่งอ้างอิงของฉัน” เมื่อตัวแทนฝ่ายหญิงกล่าว

“เราไม่ได้เป็นตัวแทนผู้หญิง”

การยื่นกรานต่อกรรวมไม่ได้มาจากกลุ่มติดอาวุธหรือตัวแสดงรัฐแต่เพียงเท่านั้น
แต่มาจากภายในประชาสังคมได้เช่นกัน

การทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างผู้แทนผู้หญิงหรือตัวแทนและกลุ่มประชาสังคม

ในบางกรณีผู้แทนผู้หญิงพยายามที่จะไม่เอาตัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้หญิง

ความกลัวว่าตำแหน่งที่ถูกแต่งตั้งให้นั้นจะเป็นแค่เพียงการเป็นตัวแทนของผู้อื่น

แทนที่จะมองที่ผลลัพธ์ของการทำงานอย่างหนักหรือข้อดีของพวกเขา

มันสำคัญที่จะจดจำการมีผู้หญิงร่วมด้วยนั้น ไม่ได้หมายถึงการให้พวกเธอเข้ามาเป็นตัวแทนของผู้

หญิงทั้งประเทศโดยอัตโนมัติ หรือรับประกันว่าเขาเชื่อมโยงกับสังคมที่สร้างสันติภาพ

วิธีเอาชนะอุปสรรค:

1. สนับสนุนผู้หญิงให้เป็นตัวแทนเพื่อเอาไว้ติดต่อกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิงและกลุ่มประชาสังคมที่สนับสนุนการขึ้นมาของพวกเขา
2. สนับสนุนเรื่องจรรยาบรรณที่ผูกมัดผู้หญิงที่เป็นตัวแทนกลุ่มที่ส่งเสริมพวกเขาในตำแหน่งผู้นำและสนับสนุนตำแหน่งของพวกเขา
สัญญาที่มีผลผูกมัดกึ่งหนึ่งนี้จะเชื่อมต่อภารกิจเพื่อส่วนรวมเพื่อกระบวนการสันติภาพ

3. เสนอการสนับสนุนและคำแนะนำแก่ผู้หญิงผู้ซึ่งได้รับตำแหน่งและลงทุนกับแต่ละบุคคลและการฝึกฝนระยะยาว
แม้ว่ามีการเรียกร้องที่จะประเมินความสามารถเพื่อให้ผู้หญิงสามารถทำงานในสถานการณ์อันตราย ให้ความรู้และทักษะแก่ผู้หญิง โดยเฉพาะเกี่ยวกับพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง
สิ่งนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มกระบวนการสันติภาพ แต่ยังได้รับความน่าเชื่อถืออีกด้วย
4. ให้การอบรมเชิงกลยุทธ์เรื่องการประสบผลสำเร็จในการโน้มน้าวในการสนทนา ตัวอย่างเช่น ผู้แทนผู้หญิงควรจะใช้ความพยายามในการข้ามปัญหาเรื่องการแบ่งแยกเพศและมีผู้ชายในกลุ่ม, โดยมองข้ามเรื่องตำแหน่งและความอาวุโส

การเป็นตัวแทนผู้หญิงมีศักยภาพในการเป็นผู้สนับสนุนที่ยิ่งใหญ่ในด้านสิทธิผู้หญิงและผู้สนับสนุนสำหรับเสียงของประชาสังคม แต่ความต้องการการสนับสนุนและความรู้ที่มีประสิทธิภาพ
ครั้งหนึ่งที่พวกเขาอยู่ในตำแหน่งผู้นำ ความขัดแย้งในปัจจุบัน สิ่งนี้ปรากฏแตกต่างกัน
ที่ทางใต้ของซูดาน การแต่งตั้งผู้หญิงเป็นการระงับข้อจำกัดกับประชาสังคมและกลุ่มผู้หญิงและ
พ่วงกับความคิดเห็นที่ได้รับการยอมรับของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตาม ที่ฟิลิปปินส์
นักเจรจาผู้หญิงที่คณะผู้อภิปรายของรัฐบาลยังคงมีความผูกพันที่เหนียวแน่นกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิงและประชาสังคม
และมีการเชื่อมโยงการสนับสนุนของพวกเขาเข้ากับการเจรจาเพื่อสันติภาพและการอภิปรายเรื่องกา
รเปลี่ยนแปลงกฎหมายบังซาลาโมโร

อุปสรรคที่ 6:

“การแยกผู้หญิงออกนั้นเป็นเรื่องทางวัฒนธรรม” และ
“โຕ้ะสันติภาพไม่ใช่ที่จะจัดการกับความเท่าเทียมทางเพศ”

หากการแยกผู้หญิงออกจากกระบวนการสันติภาพเป็นปรากฏการณ์ด้านวัฒนธรรม เช่นนั้นเราสามารถเห็นความแตกต่างที่เด่นชัดได้ระหว่าง โคลัมเบีย และ ซีเรีย, พม่า และ บรูไน - สถานะที่มีความต่างกันโดยสิ้นเชิง

จนกระทั่งบัดนี้การแยกผู้หญิงออกจากการสร้างสันติภาพนั้นเป็นเรื่องทั่วไปจากทุกๆกรณี มันเป็นปรากฏการณ์สากล ที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

เป็นที่รู้กันว่าโຕ้ะสันติภาพเป็นสถานที่ที่อำนาจเป็นตัวกลางและร่วมรับผิดชอบ คนที่มากที่โຕ้ะต้องการจำกัด

เขาไม่ได้ต้องการแบ่งปันอำนาจหรือความรับผิดชอบต่อทางเลือกที่บังคับใช้ทั้งสองอย่าง ในขณะเดียวกัน

บางคนโต้แย้งว่าโຕ้ะสันติภาพไม่ใช่ที่พุดถูกความละเอียดอ่อนด้านบรรทัดฐานวัฒนธรรม หรือผ่านวาระการมีส่วนร่วมของผู้หญิง หรือผ่านการวางประเด็นเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ แต่การสันนิษฐานว่าผู้หญิงมาร่วมโຕ้ะด้วยความต้องการความเท่าเทียมทางเพศเท่านั้นเป็นสิ่งที่ผิด

วิธีการเอาชนะอุปสรรค:

1. ปฏิเสธข้อกล่าวอ้างโดยทราบดีว่าผลกระทบของสงครามเป็นประเด็นของผู้หญิงและผู้ชาย ในเขตสงคราม นักสร้างสันติภาพผู้หญิงมักจะพุดความต้องการของสังคมของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ชายที่เผชิญหน้ากับสิ่งคุกคาม

2. จำไว้ว่านักสร้างสันติภาพผู้หญิงมักจะยกประเด็นเกี่ยวกับทุกคน (เช่น การแบ่งปันทรัพยากรกับมุมมองเรื่องเพศ, ปฏิรูปตำรวจ, และปฏิรูปหน่วยรักษาความมั่นคง)
3. เรียกขานนักสร้างสันติภาพเพื่อแจ้งและหาข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อระเบียบวาระสำคัญ ไม่ใช่แค่ถามเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเพศและความต้องการของผู้หญิง
4. ถามพรรคการเมืองเกี่ยวกับประสบการณ์ที่แตกต่างและความต้องการของผู้หญิงและผู้ชายในเขตเลือกตั้งเพื่อให้สัมพันธ์กับหัวข้อหลักในแต่ละอันในระเบียบวาระ (กรรมสิทธิ์ที่ดิน, การถอนกำลังทหาร, ฯลฯ)

การบรรลุข้อตกลงที่โต๊ะสันติภาพกำหนดระบบของอนาคตของสังคมทั้งหมดรวมถึงผู้หญิง, ชนกลุ่มน้อย, และกลุ่มอื่นๆ ถ้าหากกลุ่มเหล่านี้ไม่เป็นตัวแทนของโต๊ะ พวกเขามีความเสี่ยงที่อนาคตของเขาจะไม่อยู่ 'บน' โต๊ะและการเจรจา การพูดคุยเพื่อสันติภาพอะเจ็ยยกเรื่องกำลังชาวอิสลามที่ผลักดันวาระการถดถอยของสิทธิผู้หญิง การเจรจาสันติภาพเพื่อประโยชน์แก่กลุ่มหนึ่งหรือภาคสังคม ไม่สามารถได้เมื่อเป็นคำครองชีพของอีกภาคส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าพวกเขาคือครึ่งหนึ่งของประชากรหรือมากกว่านั้น

ส่วนที่ 2

คำแนะนำ 4 ประการเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า :

ขั้นตอนเชิงรุกเพื่อให้ตระหนักถึงการรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน

เครื่องมือนี้ใช้อย่างไรและเมื่อไหร่:

มันง่ายกว่าและมีประสิทธิภาพมากกว่าหากสามารถรวมได้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในความพยายามใกล้เคียง แม้ว่าจะก่อนเริ่มกระบวนการอย่างเป็นทางการ ขณะที่ตัวแสดงและระเบียบวาระยังคงราบรื่น แต่มันไม่เคยสายเกินไป

แต่ละขั้นตอนของกระบวนการ มีพื้นที่เกี่ยวข้อง 4 อย่าง ที่สนับสนุนการกระทำควบคู่กันไป

- การจดจำผลวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน, เข้าใจในบริบท, และจุดมุ่งหมายของการพูดคุยเพื่อสันติภาพว่าผู้ถือผลประโยชน์ร่วมอาจจะมี;
- ให้การสนับสนุนทางการเมืองสำหรับการรวมแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ;
- ให้การสนับสนุนด้านเทคนิคและความเชี่ยวชาญด้านประสิทธิภาพในทักษะด้านการเจรจาและความสามารถในการร่วมในประเด็นสำคัญ; และ
- ให้กำลังเสริมในเวลาที่เหมาะสม และความช่วยเหลือด้านการเงินกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิง

โครงสร้างวิธีของเครื่องมือสันติภาพที่ดีเพื่อประสิทธิภาพในการรวม เน้นการกระทำ 4 อย่างที่สำคัญในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการสันติภาพ:

เกี่ยวกับความคิดเห็นและแบบวิเคราะห์:

เข้าใจบริบท,

และวิเคราะห์ความขัดแย้งและเป้าหมายของการพูดคุยเพื่อสันติภาพกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิง

การสนับสนุนด้านการเมือง:

ผลักดันการรวมของนักสร้างสันติภาพผู้หญิงในการ ใกล้เคียง, การประชุมสำคัญ,
การประชุมสุดยอด, และการปรึกษา

การเตรียมตัว/ก่อนพูดคุย,

ระหว่างการพูดคุยเพื่อสันติภาพ และการลงมือปฏิบัติ

การสนับสนุนด้านเทคนิค:

ให้นักสร้างสันติภาพผู้หญิงเข้าร่วมความมั่นคงในความเชี่ยวชาญเรื่องความอ่อนไหวทางเพศ,
การปกครอง, ทรัพยากรธรรมชาติ, และประเด็นอื่นๆในกระบวนการ

การส่งกำลังเสริมและการสนับสนุนด้านการเงิน:

ให้ผู้หญิงเข้าร่วมผ่านการช่วยเหลือด้านการท่องเที่ยว, ความปลอดภัยและวีซ่า,
และเงินทุนในเวลาที่เหมาะสม

I. เข้าใจบริบทของการ โกล่เกลี่ย

1. เรียนรู้เกี่ยวกับผู้ขับเคลื่อน / สาเหตุของความขัดแย้งและสันติภาพ
2. ถ้ามเกี่ยวกับผลกระทบที่แตกต่างของความขัดแย้งของผู้ชายและผู้หญิง พวกเขาตอบสนองอย่างไร, และมุมมองเรื่องอนาคตของประชาชนท้องถิ่น

“อะไรคือคำจำกัดความของสันติภาพที่ประชาคมระหว่างประเทศใช้” กระบวนการจะเป็น ‘สันติภาพ’ ได้อย่างไร ถ้าหากสันติภาพไม่ให้คำจำกัดความที่ดีในตัวเอง

- Dana B., นักกิจกรรมสันติภาพ (ซีเรีย)

3. ผู้แสดงแผนที่ รวมถึงการคงอยู่หรือประชาสังคมใหม่ของตัวแสดงสันติภาพ ถ้ามประชาสังคมท้องถิ่นหรือเพศ/การรวมผู้เชี่ยวชาญในสถาบันสำหรับการช่วยเหลือ
4. ถ้ามเรื่องการเข้าถึงและการมีอิทธิพลต่ออำนาจต่อสาธารณะและเอชน ดังนั้นการออกภายนอกสามารถเป็นบริบทด้านความอ่อนไหวและจะไม่เป็นการไม่ให้อำนาจพวกเขา
5. การพบปะกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิงเพื่อเรียกร้อง / มอบหมาย a) การวิเคราะห์หัวข้อระเบียบวาระเรื่องเพศ, b) ทำแผนที่เรื่องความพยายามในอดีตเพื่อรวมผู้หญิง, c) ทางแก้ปัญหาความมั่นคง, การช่วยเหลือด้านสิทธิมนุษยธรรม, และประเด็นสำคัญอื่นๆ

6. รวมนักสร้างสันติภาพผู้หญิงเข้าในกลยุทธ์การไกล่เกลี่ย
ดังนั้นพวกเขาจะไม่ถูกแบ่งแยกจากกระบวนการที่เป็นทางการแนวทาง1
7. มั่นใจว่าสังคมชนกลุ่มน้อย, และประชาชนบนทุกด้านของความขัดแย้ง,
สนับสนุนพหุภาคีและความพยายามของต่างชาติสำหรับการปรึกษาที่หลากหลาย,
และเสนอพื้นที่ทั้งหมดของผู้หญิงหากต้องการ

หมายเหตุสำคัญ:

- อย่าพูดคุยกับผู้หญิงเกี่ยวกับ “ ประเด็นของผู้หญิง”
รับมุมมองของพวกเขาในทุกประเด็นและเชิญพวกเขาให้เข้าร่วมพูดคุยในการอภิปรายสำคัญ
- เป็นสิ่งสำคัญที่จะค้นหาการรับประกันความมั่นคงที่ไม่ใช่ทั้งรัฐหรือกลุ่มติดอาวุธจะโจมตี,
ข่มขู่, จำคุก, หรือกลั่นแกล้งนักสร้างสันติภาพผู้หญิงซึ่งเข้าร่วมการพูดคุยเพื่อสันติภาพ,
ให้คำปรึกษา, หรือจัดเตรียมการประชุม,
พวกเขาควรได้รับการปกป้องเหมือนกับที่ให้กับกลุ่มติดอาวุธ

“นักสร้างสันติภาพผู้หญิงมักทำงานที่มีความอันตรายสูง”

- เอกอัครราชทูต Don Steinberg, ประธานและประธานกรรมการบริหารของ World Learning
และอดีตนักการทูตสหรัฐอเมริกาประจำแองโกล่า

II. ให้การสนับสนุนทางการเมืองและการรวม

1. รวมไว้ในคำสั่งการของผู้ใกล้เคียง
การนำไปปฏิบัติของมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ 1325
ทำให้การเข้าร่วมของผู้หญิงและประชาสังคมเป็นเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือก
2. การอ้างอิงและการแสดงให้เห็น โดยส่วนตัวและในที่สาธารณะเรื่องพันธสัญญาของสถาบันของคุณต่อ
สมาชิกใหญ่สหประชาชาติเรื่องการรับข้อพิพาทเรื่องการใกล้เคียงเพื่อสันติภาพ
และวาระเรื่องมติคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ 1325
3. มอบหมายให้มีความเท่าเทียมทางเพศและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในทีมของคุณ (อย่างน้อย 30% ของปริมาณผู้หญิงในทีม / คณะผู้แทนเจรจา);
ค้นหาโครงสร้างสันติภาพผู้หญิงเพื่อความเชี่ยวชาญของพวกเขา
4. แบ่งปันรูปแบบ / วิธีการรวมหลายๆอย่างกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วมและผู้ใกล้เคียง
พร้อมอธิบายว่าทำไมพวกเขาถึงมีความสำคัญ อย่าพึ่งแค่เพียงวิธีเดียว
5. เชิญนักสร้างสันติภาพผู้หญิงมาพูดคุยหรือเข้าร่วมในการเตรียมพร้อมระหว่างประเทศ, กลยุทธ์, หรือการดำเนินงานประชุม, การประชุมสุดยอด, ให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน, การสนับสนุน, และเวลากับผู้หญิงในการเตรียมตัว
6. เรียกร้องการมีส่วนร่วมของนักสร้างสันติภาพผู้หญิงให้เป็นผู้ลงนามในข้อสัญญาสันติภาพ - ซึ่งให้เห็นถึงตัวอย่างก่อนหน้านี้ใน ไคบีเลีย, ลิเบีย, โซมาเลีย, ไอร์แลนด์เหนือ
7. ตรวจสอบว่าความอ่อนไหวทางเพศเกี่ยวข้องกับสิ่งอ้างอิงในการปฏิรูปหรือความสำคัญในการดำเนินงาน;
แน่ใจในจำนวนที่กำหนดหรือมาตรการอื่นว่ามีการรวมที่มีประสิทธิภาพของผู้หญิง
8. จัดหรือเป็นเจ้าภาพการประชุมสำหรับนักสร้างสันติภาพผู้หญิงกับภารกิจต่างประเทศ, ทีมทูต, และนักการทูต, รวมถึงระหว่างก่อนการพูดและขั้นตอนการดำเนินการ

9. สร้างคณะทำงานเฉพาะเรื่องแห่งชาติสำหรับดำเนินการทำข้อตกลง; รวม กลุ่ม '1325' เพื่อดูแลและรับรองความอ่อนไหวทางเพศ และมอบหมายสมาชิกให้กับคณะทำงานเฉพาะกิจ เหมือนที่เนปาลในปี 2007
10. ลดความเสี่ยงของผู้ที่ทำให้เสียหายโดยการทำให้ยั่งยืนและให้เงินทุนแก่กลุ่มพูดคุยก่อนสันติภาพผู้หญิงเพื่อรักษาจุดมุ่งเน้นในการดำเนินงานและเตือนต่อการพัฒนาเชิงลบหลังจากการเซ็นสัญญา

หมายเหตุสำคัญ:

- ถ้าหากมีการเชิญผู้อาวุโส เช่น ผู้นำศาสนาหรือชนเผ่าในการพูดคุยตามแนวทางที่ 1 หรือ 2 ปรีกษานักสร้างสันติภาพผู้หญิงว่าผู้นำคนไหนมีความน่าเชื่อถือ, นำเคารพ, และสนับสนุนสิทธิมนุษยชนและคุณค่าด้านความเท่าเทียม
- แม้ว่าขอบเขตของการขยายของการมีส่วนร่วมในการพูดคุยอย่างเป็นทางการจะจำกัด การร่วมมือกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิงเรื่องความเป็นระบบ, ความคงที่, และความสม่ำเสมอตลอดกระบวนการ
- ผู้มีมนุษยธรรม, ความมั่นคง, และค่าใช้จ่ายทางการเมืองของกระบวนการพิเศษ ที่ซึ่งมีแนวโน้มที่จะล้มเหลว, มีเงื่อนไขที่เป็นความคิดพื้นฐานทางการเมืองและการสนับสนุนทางการเงิน
- ในการเข้าเยี่ยมทุกประเทศในคณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติควรรวบรวมการประชุมกับองค์กรประชาสังคมและนักสร้างสันติภาพผู้หญิงเพื่อฟังมุมมองของพวกเขา

พิจารณาการใช้อำนาจในการเรียกร้องการรวมผู้หญิง เช่น Kåre Aas

อดีตเอกอัครราชทูตนอร์เวย์ไปยังอัฟกานิสถานกล่าวว่า,

“ถ้าหากนอร์เวย์จะส่งชาวอัฟกานิสถานเข้าร่วมโต๊ะสันติภาพ เงื่อนไขแรกคือต้องมีผู้หญิงอยู่ที่นั่น”

เนื่องจากการสนับสนุนทางการเมือง, ผู้หญิงจะถูกรวมเป็นตัวแทน

กล่องข้อความที่ 4 สิ่งที่ควรปฏิบัติในการเลือกผู้แทนประชาสังคม

ตัวแสดงต่างชาติมักจะอ้างปัญหาในการระบุประชาสังคมและตัวแทนตัวแทนผู้หญิงในกระบวนการสันติภาพเป็นอุปสรรคหลักในการรวมของพวกเขา อย่างไรก็ตามไว้ในอุปสรรคที่ 3 คำถามเช่น พวกเราต้องเชิญเขาทุกคน มักก่อให้เกิดการรวมของประชาสังคมทั้งหมด (โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้หญิง) ที่มีการเคลื่อนไหวและมีพันธะในการยุติความขัดแย้ง

ตามหลักการ ประชาสังคมท้องถิ่นควรมีโอกาสในการรวมตัวกันและเลือกตั้งตัวแทนของตนเอง อย่างไรก็ตามที่ กัวเตมาลาและไอร์แลนด์เหนือ เปิดการเข้าร่วมและประกาศโฆษณาที่เป็นไปได้ แต่ในกรณีอื่นๆ วิธีการนี้ถูกพิสูจน์แล้วว่าเป็นไปไม่ได้

กล่องข้อความนี้สร้างในกล่องข้อความที่ 3,

“ตัวอย่างเกณฑ์เพื่อใช้ระบุประชาสังคมเพื่อรวมในการไกล่เกลี่ย”

และนำเสนอวิธีการที่ดีสำหรับการเลือกผู้เข้าร่วมและตัวแทนตามที่ผู้เข้าร่วมสันติภาพทำงานทั่วโลก

ก:

1. จัดทำแผนที่ตัวแสดงสำหรับใช้ในการประเมินข้อมูลและความไว้วางใจการติดต่อในประเทศและต่างประเทศเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง / ความน่าเชื่อถือ
2. พัฒนาเกณฑ์การคัดเลือกในการให้คำปรึกษากับตัวแสดงท้องถิ่น (ดูกล่องข้อความที่ 3);
วิธีจากบนลงล่างอาจจะขาดความถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้เจาะจงและสามารถทำให้สำเร็จได้
และมั่นใจว่าความอ่อนไหวทางเพศอยู่ท่ามกลางความสำคัญ
3. จัดกลุ่มที่ไม่ใช่หัวโบราณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงทั่วโลก, สันติภาพ,
และเครือข่ายความมั่นคงสำหรับการเข้าถึงนักสร้างสันติภาพผู้หญิง
4. หลีกเลี่ยงความเสียหายที่เกิดจาก a) การเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงคนเดียวกัน; b) การจำกัดผู้พูด
“ภาษาอังกฤษ”; c) ไม่มั่นใจในความเท่าเทียมกันของภูมิภาค/ชนเผ่า; d)
ไม่ปรึกษาหรืออธิบายเหตุผลในการคัดเลือก
5. ส่งคำเชิญให้องค์กร - ไม่ใช่บุคคล - และขอให้พวกเขาคัดเลือก /
เลือกตั้งตัวแทนของพวกเขาตามประเด็นที่มีอยู่
6. ถ้าเป็นไปได้จัดการให้คำปรึกษาแห่งชาติให้เหมือนกัน ที่ซึ่งผู้แทนสามารถพิสูจน์ได้

7. สร้างวงจรการติดต่อและความคิดเห็นแก่ประชาชนเพื่อแจ้งให้ทราบ
แม้ว่าจะเป็นระยะเวลาสั้นๆ อธิบายว่าทำไมงานแต่ละงานจึงไม่เชิญทุกคนเข้าร่วม
8. เชิญกลุ่มประชาสังคมท้องถิ่นเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศให้ตามหัวข้อที่พวกเขาเชี่ยวชาญ (เช่น สับเปลี่ยนองค์กรที่เข้าร่วมการประชุมสุดยอดด้านมนุษยธรรม)
9. ให้ความเคารพต่อกระบวนการคัดเลือกที่องค์กรประชาสังคมได้แต่งตั้ง
และไม่เอาชนะการตัดสินใจของพวกเขา

III. การให้การสนับสนุนด้านเทคนิค

1. มั่นใจว่าผู้ให้คำปรึกษาด้านเทคนิค (เช่น ทีมสำรวจองค์การสหประชาชาติ) และผู้นำการไต่ถามมีความเข้าใจและเชี่ยวชาญด้านเพศ (a) ทำการกำหนดเกณฑ์ระหว่างการคัดเลือกคนและส่วนของการสั่งการ; (b) ให้การฝึกอบรมอย่างเป็นทางการ; (c) คาดหวังผู้ร่วมมือเรื่องเพศ / ผู้ให้คำปรึกษา
2. รับผิดชอบการสรุปการบรรยายเรื่องเพศเพื่อรูปแบบที่สำคัญที่สามารถเกิดขึ้นในการเจรจาเพื่อสันติภาพ ปรึกษากับฝ่ายที่เข้าทำสงครามและสร้างสันติภาพผู้หญิงในการพัฒนาการสรุปเหล่านี้
3. ค้นหาและมอบหมายนักการทูตผู้ซึ่งพิสูจน์บันทึกเสียงในการร่วมมือกับนักสร้างสันติภาพผู้หญิงและการรวมเรื่องเพศในพื้นที่สำคัญ
4. มอบหมายผู้อาวุโสสำคัญในด้านเพศ / ผู้ให้คำปรึกษาผู้ซึ่งสามารถรายงานโดยตรงกับนักการทูตและเป็นสมาชิกของกลุ่มการเมือง
5. แนะนำการนัดหมายของความเป็นกลางด้านเพศและผู้ให้คำปรึกษาแก่การพูดคุยเพื่อสันติภาพ ผู้ซึ่งสามารถรับผิดชอบในการแจ้งให้ฝ่ายเจรจาทุกฝ่ายทราบ

6. จัดหาการสร้างความสามารถให้นักสร้างสันติภาพผู้หญิงในประเด็นด้านเทคนิค (เช่น โครงสร้างการปกครอง, การยุติสงคราม) รวมถึงทักษะการไกล่เกลี่ยและการเจรจา ดำเนินการนี้ต่อเพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินการและดูแลได้
7. สนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างนักสร้างสันติภาพผู้หญิงโดยไม่บังคับให้พวกเขาอยู่ในกลุ่มเดียว ทำงานกับองค์กรส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN women) และ องค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อการสนับสนุน

หมายเหตุสำคัญ:

- ผู้ไกล่เกลี่ยควรประเมินว่าพวกเขาสามารถดำเนินงานในวาระมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 1325 ได้ดีแค่ไหน ตลอดจนพื้นที่ที่สำคัญของกระบวนการเพื่อสันติภาพ
- พิจารณาการมอบหมายพนักงานในการติดต่อ (กับข้อมูลการติดต่อของประชาชน) ในทีมไกล่เกลี่ยมอบหมายให้แจ้งและตอบรับกับประชาสังคมและนักสร้างสันติภาพผู้หญิง ให้พวกเขาสามารถเข้าถึงผู้ไกล่เกลี่ยหรือนักการทูตได้โดยตรง

เรียกร้องความร่วมมือของผู้ร่วมไกล่เกลี่ย ผู้หญิง-ผู้ชาย เพื่อให้รูปแบบผู้นำ กระบวนการไกล่เกลี่ยของเคนยา ปี 2008 นำโดย Graça Machel และ Kofi Annan นำเสนอแบบอย่างที่สำคัญ

IV. การให้การสนับสนุนด้านกำลังพลและการเงิน

1. ให้ระยะเวลาและความช่วยเหลือทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงได้แก่องค์กรท้องถิ่นสำหรับการสร้างสันติภาพเชิงรุก
หากจำเป็นต้องเบิกจ่ายเงินกองทุนผ่านความไว้วางใจขององค์กรนอกภาครัฐระหว่างประเทศ (INGOs) กับบันทึกผลการติดตามในประเด็นเรื่องผู้หญิง, สันติภาพ, และความมั่นคง
2. จัดการและประสานงานการสมัครทำวีซ่าให้เร็วขึ้น, การสนับสนุนด้านกำลังพล, และความมั่นคงเพื่อนักสร้างสันติภาพผู้หญิง
ปรึกษากับภาคประชาสังคมที่ได้รับผลกระทบ
เพื่อพิสูจน์และจัดการปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง
3. มั่นใจว่านักสร้างสันติภาพผู้หญิงเข้าร่วมเหตุการณ์ระหว่างประเทศ
ในบริเวณที่เกี่ยวข้องและเข้าถึงพื้นที่การประชุม
4. จัดหาเงินเดือนให้กับนักสร้างสันติภาพผู้หญิง ไม่ใช่เพียงแค่ผ่านกระบวนการสันติภาพ
แต่ต้องดูแลครอบครัวที่บ้านด้วย
5. ให้การตีความในทุกการประชุมและแปลเอกสารที่เกี่ยวข้อง
รวมถึงการเตรียมพร้อมเอกสารด้านเทคนิค ของภาษาในท้องถิ่น
6. จัดหาทรัพยากรระยะยาวเพื่อเครือข่ายที่ยั่งยืนของนักสร้างสันติภาพผู้หญิง -
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระหว่างช่วงดำเนินการ
ในขณะที่ความรู้ซึ่งด้านเทคนิคและความเชี่ยวชาญในท้องถิ่นของแต่ละภาคส่วนมีความสำคัญ

สรุป:

การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และ ตัวอย่าง

การหยุดเสียงปืน, หยุดการระเบิด,

และยอมรับการยุติสงครามเพื่อวัฒนธรรมที่แท้จริงของสันติภาพสามารถหยั่งรากนั้นเป็นเรื่องยาก

หากใช้เพียงแค่ความร่วมมือของคนกลุ่มน้อยที่เชื่อว่าความรุนแรงนั้นเป็นที่มาของอำนาจ,

สงครามและรากฐานจะอยู่ตลอดไป ในขณะที่เสียง

และชนกลุ่มน้อยที่มีความรุนแรงต้องการที่จะยุติการต่อสู้ พวกเราไม่สามารถเพิกเฉยความเจ็บ,

สันติภาพ, แต่กระตุ้นความเท่าเทียมกันของคนหนุ่มมาก

แม้ในท่ามกลางที่ที่น่าสยดสยองและมีความขัดแย้งที่ซับซ้อน เช่น ซีเรีย, อัฟกานิสถาน, ซูดาน,

หรือพม่า

ประชาชนส่วนใหญ่ยืนกรานที่จะรักษาสันติภาพในประเทศและความปรกติในชีวิตและครอบครัว

ของตน ในทุกสภาพแวดล้อม

กลุ่มเซ็ทย่อยเล็กๆของประชาชนมีความกล้าหาญและวิธีการในการลุกขึ้นและทำงานเพื่อสันติภาพ

เพื่อสังคมและชุมชนของตน ถืออาวุธพร้อมคุณค่าและความเชื่อมั่น

พวกเขาอาจมีมุมมองและเสียงที่ต่างกัน แต่เนื่องจากความกล้าหาญของพวกเขา

ข้อตกลงของพวกเขาในการยุติความรุนแรงและมุมมองใรรากฐสังคมของพวกเขาในความยุติธรรมแ

ละความเท่าเทียมของสังคม ประชาคมระหว่างประเทศต้องจำพวกเขาเช่นนี้

สิทธิในการเข้าร่วมในการเจรจาในอนาคต

สิ่งนี้เรียกร้องจากแบบอย่างนี้เปลี่ยนจากความคิดแคบๆของการเจรจาเพื่อสันติภาพ เป็นกระบวนการความมั่นคงและการเมืองเพื่อรับรู้ว่าคุณภาพจะต้องมีกระบวนการทางสังคมเช่นกัน แทนที่โต๊ะสันติภาพจะเป็นสถานที่ในการแบ่งแยกและแบ่งปันอำนาจ มันควรจะเป็นพื้นที่สำหรับการแบ่งปันความรับผิดชอบในการสร้างสังคมที่ได้รับผลกระทบจากสงครามใหม่

มันเป็นอุดมคติที่สันนิษฐานว่ากระบวนการสันติภาพเพียงอย่างเดียวสามารถนำมาซึ่งความสันติภาพที่ยั่งยืนของสงครามในปัจจุบัน การรณรงค์สร้างสันติภาพของประชาสังคม - ผู้ชายและผู้หญิง - เป็นการเพิ่มการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ, การแก้ปัญหา, การปฏิรูปความขัดแย้งชั่วคราว เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีเสนอคู่มือที่ปฏิบัติตามได้และขั้นตอนเชิงรุกเพื่อนำมาปฏิบัติจริง

ภาคผนวก I

คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเรื่องผู้หญิง, สันติภาพ, และความมั่นคง

การแก้ปัญหา / ปี จุดสำคัญ

1325/2000

ยอมรับ-รับรอง ความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ทางด้านความขัดแย้งของผู้หญิง

และการรักษาสันติภาพและความมั่นคง;

การกระตุ้นความเป็นผู้นำในผู้หญิงและการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมในการแก้ไขความขัดแย้งและก

ารสร้างสันติภาพ; ต้องการกระแสความเสมอภาพทางเพศสำหรับปฏิบัติการทางสันติภาพ

1820/2008

มติแรกเพื่อที่จะยอมรับว่าความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงทางเพศเปรียบเหมือนกลยุทธ์สังค

ราม;

เน้นย้ำความจำเป็นในการเพิ่มบทบาทของผู้หญิงในการตัดสินใจบนการป้องกันและแก้ปัญหาความ

ขัดแย้ง

1888/2009

เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับเครื่องมือเพื่อเตรียมพร้อม 1820,

เรียกประชุมเลขาธิการใหญ่เพื่อแต่งตั้งตัวแทนพิเศษสำหรับปัญหาความรุนแรงทางเพศ;

แสดงความห่วงใยในการขาดแคลนนักไกล่เกลี่ยผู้หญิง

1889/2009

เรียกประชุมเพื่อการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในกระบวนการสันติภาพและระยะหลังคว

ามขัดแย้ง

27 ตารางที่ดัดแปรมาจาก Marie O'Reilly, Andrea Ó Súilleabháin, and Thania Paffenholz,

“Reimagining Peacemaking: Women’s Roles in Peace Processes,” International Peace Institute

(June 2015)

การแก้ปัญหา / ปี จุดสำคัญ

เช่นเดียวกันกับการพัฒนาดัชนีชี้วัด, การสังเกตการณ์,
และการรายงานเพื่อที่จะวัดผลกระทบตามแนวทาง 1325

1960/2010

จัดหาระบบที่สามารถรองรับความรุนแรงทางเพศในความขัดแย้ง;
สนับสนุนความพยายามในการเพิ่มบทบาทของผู้หญิงในกระบวนการสันติภาพอย่างเป็นทางการ

2106/2013

กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานในการจัดการปัญหาความรุนแรงทางเพศ
และประชุมเพื่อการเคลื่อนไหวผลของที่ปรึกษาด้านการปกป้องผู้หญิง

2122/2013

เรียกประชุมทุกภาคส่วนในการพูดคุยสันติภาพเพื่ออำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้หญิงอย่างเท่าเทียมและเต็มที่;
มุ่งหวังที่จะเพิ่มบทบาทการสร้างสันติภาพของผู้หญิง โดยการเพิ่มทรัพยากรให้ผู้หญิงในพื้นที่ขัดแย้ง; รับรองผลงานขององค์กรภาคประชาสังคมของผู้หญิง

2242/2015

เป็นวาระโอกาสครบรอบ 15 ปี และยืนยันปฏิญญาในแนวทาง 1325;
เน้นย้ำบทบาทของผู้หญิงในการต่อต้านความนิยมในการใช้ความรุนแรงอย่างสุดโต่ง,
ยกประเด็นเกี่ยวกับผลกระทบของการก่อการร้ายต่อสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและเด็กในลักษณะต่างๆ

27 ตารางที่ดัดแปรมาจาก Marie O'Reilly, Andrea Ó Súilleabháin, and Thania Paffenholz,
"Reimagining Peacemaking: Women's Roles in Peace Processes," International Peace Institute
(June 2015)

ภาคผนวก II

พันธมิตรและองค์กรที่ให้การปรึกษา

เครือข่ายสตรีชาวอาฟกานิสถาน (AWN)

ศูนย์แอฟริกันสำหรับการแก้ปัญหาข้อพิพาทที่สร้างสรรค์ (ACCORD)

กระทรวงผู้นำแอฟริกาและการปรองดอง (ALARM)

สหภาพอาแทน่า

สถาบันเบิร์กฮอฟ

สภาสตรี

ศูนย์ไกล่เกลี่ยสันติภาพ

ศูนย์การเสวนาด้านมนุษยธรรม (HD)

ศูนย์การไกล่เกลี่ยในทวีปแอฟริกา (CMA)

ศูนย์ศึกษาสันติภาพและความขัดแย้ง (CPCS)

ทรัพยากรเพื่อการประณีประนอม (CR)

ความคิดริเริ่มในการจัดการวิกฤต (CMI)

องค์กรเพื่อการพัฒนาสตรีอีฟ

สถาบันโพลเก้ เบอนาคอ

สถาบันเพื่อความอดทนระหว่างประเทศ (FTI)

Generation in Action

เครือข่ายสตรีนักสร้างสันติภาพโลก (GNWP)

Initiative on Quiet Diplomacy

สถาบันความมั่นคงของการมีส่วนร่วม (IIS)

สถาบันสันติภาพนานาชาติ (IPI)

เครือข่ายสนับสนุนการไกล่เกลี่ย (MSN)

โมบาเดอรูน : ประชาชนผู้เคลื่อนไหวในซีเรีย

องค์กรผู้หญิงเพื่อสันติภาพ

องค์กรริเริ่มสันติภาพใน โรปี-แอฟริกา (NPI-Africa)

สถาบันวิจัยสันติภาพออสโล (PRIO)

การแสวงหาความตกลงร่วม (SFCG)

SERAPAZ

เครือข่ายความขัดแย้งศึกษาเอเชียอาคเนย์ (SEACSN)

มูลนิธิสันติภาพสวิส

องค์กรริเริ่มทางสันติและประชาธิปไตยของผู้หญิงซีเรีย (SWIPD)

สำนักกิจการการเมืองสหประชาชาติ (UNDPA)

สมาชิกทีมติดตามผู้แนะนำการไกล่เกลี่ยของสหประชาชาติ

สถาบันสันติภาพแห่งสหรัฐอเมริกา (USIP)

องค์กรผู้หญิงมีส่วนร่วมบน 1325 (WE Act 1325)

เครือข่ายสันติภาพแอฟริกาตะวันตก (WANEP)

สภาเพื่อสันติภาพและความเสรีของผู้หญิงสากล (WILPF)

สำหรับรายชื่อขององค์กรพันธมิตรและที่ปรึกษาที่ครอบคลุม ดูที่ www.betterpeacetool.org

ภาคผนวก III

แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์

เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้หญิง และการสร้างสันติภาพ:

Radhika Coomaraswamy, Preventing Conflict, Transforming Justice, Securing the Peace: Global Study on the Implementation of the United Nations Security Council resolution 1325. UN Women, 2015. <http://wps.unwomen.org>.

Marie O'Reilly, Andrea Ó Súilleabháin, and Thania Paffenholz, "Reimagining Peacemaking: Women's Roles in Peace Processes." International Peace Institute, 2015.

Thania Paffenholz, Antonia Potter Prentice, Cate Buchanan, "Fresh Insights on the Quantity and Quality of Women's Inclusion in Peace Processes," CCDP Policy Brief, 2015.

Women's Participation in Peace Negotiations: Connections Between Presence and Influence," UN Women, 2012.

Christine Bell and Catherine O'Rourke, "Peace Agreements or 'Pieces of Paper'?: The Impact of UNSC Resolution 1325 on Peace Processes and their Agreements," International and Comparative Law Quarterly, 2010: Vol. 59, No. 4, pages 941–980.

Desirée Nilsson, "Anchoring the Peace: Civil Society Actors in Peace Accords and Durable Peace," International Interactions, 2009: Vol. 38, No. 2, pages 243–266.

Sanam Naraghi-Anderlini, Women Building Peace: What They Do, Why it Matters. Boulder: Lynne Rienner Publishers, 2007.

On women, gender equality, and peaceful societies:

Voice and Agency: Empowering Women and Girls for Shared Prosperity, World Bank, 2014.

Valerie Hudson, Bonnie Ballif-Spanvill, Mary Caprioli, and Chad F. Emmett,

เพศและสันติภาพโลก Sex and World Peace. New York: Columbia University Press, 2012.

สิ่งเหล่านี้คือตัวอย่างขององค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้หญิงและการรักษาเครือข่ายนักสร้างสันติภาพผู้หญิง:

เครือข่ายการดำเนินงานประชาสังคม (ICAN) (icanpeacework.org)

เครือข่ายโลกของนักสร้างสันติภาพผู้หญิง (gnwp.org),

สถาบันเพื่อรักษาความปลอดภัยกับแบบครบวงจร (inclusivesecurity.org),

โปรแกรมนักสร้างสันติภาพผู้หญิง (womenpeacemakersprogram.org), และสันติภาพผู้หญิง (peacewomen.org)

ปกหลัง

การทบทวนของเครื่องมือสันติภาพที่ดีกว่า

“เครื่องมือนี้มีความเกี่ยวข้องอย่างมาก มันเป็นสิ่งที่เราต้องการมาเป็นปี”

- Scilla Elwoethy, นักสร้างสันติภาพและผู้ก่อตั้งกลุ่มวิจัยอ็อกฟอร์ด

“รายงานนี้น่าสนใจมาก...อาจจะเป็นงานเขียนที่ดีที่สุด”

- เอกอัครราชทูต Kåre Aas, เอกอัครราชทูตนอร์เวย์ประจำสหรัฐอเมริกา

“ผลงานที่ยอดเยี่ยมที่ได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติงานวิจัยและสติปัญญาจำนวนมาก”

- Youssef Mahmoud, ที่ปรึกษาอาวุโสที่สถาบันสันติภาพระหว่างประเทศ

“เครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีมีเครื่องมือที่โดดเด่น...ความมั่งคั่งของข้อมูลที่ดี

และคู่มือที่สามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้เข้าร่วม...คู่มือครอบคลุมที่ดีที่สุดที่มรหลักฐานจากความคิดที่
วภูมิภาค”

- เอกอัครราชทูต Don Steinberg ประธานและประธานกรรมการบริหารของ World Learning
และอดีตนักการทูตสหรัฐอเมริกาประจำแองโกล่า

ทำไมเราจึงต้องการเครื่องมือเพื่อสันติภาพที่ดีกว่า?

“ความเสี่ยงในการแยกประชาสังคมและผู้หญิงออกจากกระบวนการสันติภาพ
ซึ่งนั่นไม่ใช่กระบวนการสันติภาพ”

- Senator Mobina Jeffer, แคนาดา และอดีตนักการทูตแคนาดาประจำชูดาน

“เราต้องการถามคำถามว่าเราสามารถสร้างสันติภาพได้อย่างไร

พูดคุยเพื่อยุติการต่อสู้ที่ไม่เหมือนกับความต้องการให้เกิดสันติภาพ”

- Rosa Emilia Salamanca, ผู้อำนวยการบริการ CIASE

(Corporación de Investigación y Acción Social y Económica), โคลัมเบีย

เครือข่ายการดำเนินงานประชาสังคม (ICAN)

1779 Massachusetts Ave, NW Suite 710

Washington DC 20036 USA

www.icanpeacework.org